

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 9ο - Αριθμός Φύλλου 36- Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2002 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Η Γιορτή του Κρασιού που γίνεται κάθε χρόνο στην πόλη μας, έγινε πια θεσμός και δεν μπορούμε να σκεφτούμε καλοκαίρι στη Νέα Αγχιάλο χωρίς γιορτή κρασιού. Τα τελευταία χρόνια διαρκεί 3 - 4 μέρες και είναι ένα λαϊκό πανηγύρι χωρίς εισιτήριο. Προσφέρεται δωρεάν όχι μόνο το κρασί αλλά και η ορχήστρα και οι τραγουδιστές, ο χώρος και η εξυπηρέτηση. Το μόνο που πληρώνεται είναι ο μεζές προσιτός σε όλα τα βαλάντια.

Φέτος κράτησε 4 μέρες 16 - 17 - 18 - 19 Αυγούστου και παρά το άστατο του καιρού - την πρώτη μέρα δεν ξεκίνησε η γιορτή όπως είχε προγραμματιστεί, λόγω βροχής - όλες τις υπόλοιπες βραδιές, ο χώρος της Γιορτής ήταν κατάμεστος από ντόπιους και περιοίκους επισκέπτες που διασκέδασαν χορεύοντας, πίνοντας και απολαμβάνοντας τη μουσική και τα τραγούδια της λαϊκής ορχήστρας «Βολιώτικη Κομπανία». Επίσης εμφανίστηκαν και έκαναν πολύ καλή εντύπωση η χορωδία του Δήμου Ν. Αγχιάλου (επιτέλους!) και η χορωδία «ΠΡΙΜΑ» της Παλιάς Αγχιάλου, που ήρθε για το σκοπό αυτό από τη Βουλγαρία μαζί

συνέχεια στη σελ. 6

ΠΟΛΥΙΑΤΡΕΙΟ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Το πολυϊατρείο, που είναι τόσο αναγκαίο για τους δημότες της Νέας Αγχιάλου, αποτελεί πια πραγματικό γεγονός. Τα εγκαίνιά του έγιναν την Κυριακή 25 Αυγούστου στο νεόδμητο σύγχρονο κτίριο του Δήμου, από τον Διευθυντή του νοσοκομείου Βόλου στην εποπτεία του οποίου και ανήκει. Παραβρέθηκαν πολλοί φορείς και εκπρόσωποι αρχών του Νομού Μαγνησίας και πλήθος Αγχιαλιτών.

Το οικοπέδο παραχώρησε ο Δήμος Ν. Αγχιάλου σε μια πευκόφυτη περιοχή σε κεντρικό σημείο της πόλης δίπλα στο Ναό του Αη - Γιώργη. Η δαπάνη του έργου (193.000 ευρώ περίπου) προήλθε από χρήματα των προγραμμάτων «ΕΠΤΑ». Ο προγραμματισμός και η μελέτη έγινε πριν από αρκετά χρόνια επί προεδρίας Π. Δημόπουλου, αλλά υλοποιήθηκε τώρα επί δημαρχίας Γ. Δράγνε και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Το κτίριο είναι μια μοντέρνα κατασκευή και πληρεί όλες τις προδιαγραφές ενός σύγχρονου πολυϊατρείου, με άνετους χώρους και θα συμβάλει αποφασιστικά στην αναβάθμιση των παρεχομένων υγειονομικών υπηρεσιών στους κατοίκους της περιοχής.

Ήδη το πολυϊατρείο άρχισε να λειτουργεί από την επόμενη των εγκαινίων, αφού μεταφέρθηκε ο εξοπλισμός από το πα-

λιό αγροτικό ιατρείο της πόλης και το προσωπικό του, 2 παθολόγοι, 1 νοσηλεύτρια και 1 μαία, τέθηκε στις υπηρεσίες του νέου πολυϊατρείου.

Όπως τόνισε στη σύντομη ομιλία του ο Δήμαρχος κ. Δράγνης, πρόκειται για μετατροπή του αγροτικού ιατρείου σε περιφερειακό και στόχος είναι πλέον η πλαισίωσή του με επιπλέον ειδικότητες (καρδιολόγο, μικροβιολόγο κ.α.) πράγμα που επιβεβαίωσε και ο Δ/ντής του νοσοκομείου Βόλου, ώστε οι κάτοικοι της περιοχής να μην είναι τόσο αναγκασμένοι να μεταβαίνουν για εξετάσεις στο Βόλο ή στον Αλμυρό. Ο μεγαλοεπιχειρηματίας κ. Μίνος Κυριακού δώρησε για τις ανάγκες του πολυϊατρείου έναν καρδιογράφο.

Η εφημερίδα ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ συγχαίρει όλους τους παράγοντες που συνετέλεσαν στη δημιουργία αυτού του σημαντικού έργου και ιδιαίτερα το Δήμαρχο κ. Δράγνε. Εύχεται το πολυϊατρείο να ευδοκιμήσει και να προσφέρει χρήσιμες υπηρεσίες για πολλά - πολλά χρόνια, και στο προσωπικό να έχει το απαιτούμενο κουράγιο και την ευγένεια προς τους πάσχοντες που θα χρειαστούν τις υπηρεσίες τους. Και στους δημότες να είναι υγιείς και να μη χρειάζονται τις υπηρεσίες του.

ΥΔΑΤΙΝΟ ΔΙΚΤΥ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΗΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ ΑΓΟΡΑ 300 ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΔΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ

Για να θωρακίσει τις ακτές από τα θαλάσσια απόβλητα και την πόλη από σκουπίδια, ο Δήμος Ν. Αγχιάλου τοποθέτησε πλωτό σύστημα συγκράτησης αποβλήτων (δίχτυ) δαπάνη 100.000 ευρώ από ιδίους πόρους κατά μήκος της κεντρικής πλάζ σε μήκος 1000 μ. και σε απόσταση από την παραλία 100 μ. περίπου.

Πιστεύεται ότι κατ' αυτό τον τρόπο θα συγκρατηθούν τα στερεά απόβλητα (σακούλες, σάπια φρούτα, ξύλα κ.α.) έξω από τα νερά της πλάζ, ιδίως κατά τις μέρες που έχει κύμα η θάλασσα. Το πρόβλημα της ρύπανσης της παραλίας της Μαύρης Άμμου δεν είναι τωρινό, όμως τα τελευταία χρόνια παράγινε το κακό και πολλοί τουρίστες απέφευγαν να παραθερίζουν στην Αγχιάλο.

Συγχρόνως ο Δήμος αγόρασε και 300 μεγάλους κάδους απορριμμάτων, συνολικής δαπάνης 88.000 ευρώ, που προέρχονται από το πρόγραμμα ΕΠΤΑ. Οι κάδοι αυτοί τοποθετούνται στη πόλη, στους οικισμούς και σε κομβικά σημεία της περιοχής μας, ώστε να καλύπτεται επαρκώς όλος ο χώρος δικαιοδοσίας του Δήμου και να μη χωρά δικαιολογία καταπάτησης του καθήκοντος της καθαριότητας της περιοχής.

Όμως η υπόθεση της καθαριότητας της πόλης, των ακτών και της περιοχής είναι χρέος όλων μας. Και παρά τους παραπάνω εξοπλισμούς, αν οι δημότες και οι επισκέπτες δεν λειτουργήσουν σωστά, η ωφέλεια όλων αυτών θα είναι μικρή. Αγαπητοί συμπατριώτες προσέξτε!

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Φέρομε σε γνώση των συμπατριωτών μας στη Νέα Αγχιάλο που είναι ή θέλουν να γίνουν συνδρομητές στην Εφημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ», αν δεν μας βρίσκουν, μπορούν να πληρώσουν τη συνδρομή τους στην κ. Ευανθία Θεοχαράκη. Έχει εξουσιοδότηση από εμάς.

ΑΧΕΛΙΝΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Η ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Καθυσυχαστικές δηλώσεις από τους αρμοδίους για την ποιότητα του νερού.

Όλα τα απαραίτητα μέτρα που σχετίζονται με την χλωρίωση του πόσιμου ύδατος που καταναλώνουν οι πολίτες της Νοτιοδυτικής Μαγνησίας έχουν ληφθεί. Αυτό τονίζουν οι αρμόδιες υπηρεσίες των Δήμων Αλμυρού, Ν. Αγχιάλου, Σούρπης και Πτελεού, ενώ καθησυχαστικός ως προς τις συνθήκες απολύμανσης του νερού, εμφανίζεται και ο χημικός κ. Αλ. Γούναρης που σημειώνει «ότι τα προβλήματα, εντοπίζονται και αντιμετωπίζονται κατά περίπτωση». Ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου αναφερόμενος ειδικότερα στο Δήμο μας ανέφερε: «Η χλωρίωση γίνεται όπως προβλέπεται σε τακτά χρονικά διαστήματα και σύμφωνα πάντα με τις υποδείξεις του χημικού εργαστηρίου που συνεργαζόμαστε, απ' όπου παίρνουμε όλα τα στοιχεία για τις ποσότητες του χλωρίου. Οι εξετάσεις των δικτύων γίνονται τακτικά και τα αποτελέσματα ανακοινώνονται στους δημότες.».

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου προτρέπει τους δημότες να καθαρίζουν τα πεζοδρόμια μπροστά στα σπίτια τους, με αφορμή τα έντονα καιρικά φαινόμενα των τελευταίων ημερών.

Συγκεκριμένα στην ανακοίνωση αναφέρεται:

«Παρακαλούνται οι κάτοικοι του Δήμου Νέας Αγχιάλου και των δημοτικών διαμερισμάτων να φροντίζουν για την καθαριότητα των πεζοδρομίων που βρίσκονται μπροστά στο σπίτι τους. Εξαιτίας των έντονων καιρικών φαινομένων υπάρχει κίνδυνος τα νερά της βροχής και ο αέρας να παρασύρουν κλαδιά και τα αντικείμενα που μπορεί να βρίσκονται στους δρόμους και στα πεζοδρόμια. Να αποφεύγουν να βγάζουν κλαδιά έξω στο δρόμο, αν δεν έχουν συνεννοηθεί προηγουμένως με την αρμόδια υπηρεσία να έρθει να τα μαζέψει. Τα υλικά των οικοδομών, εάν είναι αναπόφευκτο να βρίσκονται στο δρόμο, να είναι κλεισμένα μέσα σε σακούλες για να μην σκορπίζουν σε περίπτωση βροχής.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η καθαρή πόλη είναι υπόθεση και υποχρέωση όλων».

Τώρα θα πρέπει και οι δημότες μας να κάνουν το χρέος τους και ασφαλώς η εμφάνιση της πόλης μας θα είναι η πρόπουσα.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΜΑΤΕΡΗ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Την έντονη αντίδραση του Δημοτικού Συμβουλίου Νέας Αγχιάλου προκάλεσε η απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ για τη μη κατασκευή Χώρου Υγειονομικής Ταφής, αλλά Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων στην επαρχία Αλμυρού. Το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα να «καλέσει όλους του κατοίκους της Νοτιοδυτικής Μαγνησίας σε συσπείρωση γύρω από τα Δημοτικά τους Συμβούλια για δυναμικές κινητοποιήσεις». Το Δημοτικό Συμβούλιο Αγχιάλου εξέδωσε ψήφισμα, μέσω του οποίου επιρρίπτει ευθύνες στο ΥΠΕΧΩΔΕ και στο Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας για «παραπομπή του έργου στις καλένδες».

Στο ψήφισμα συγκεκριμένα αναφέρεται μεταξύ άλλων:

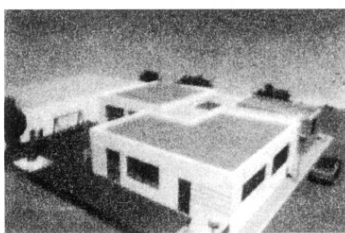
«Δεν ζητάμε τίποτα παραπάνω από το να εφαρμοστούν οι μέχρι σήμερα αποφάσεις και ενέργειες. Δηλώνουμε ότι δεν θα δεχτούμε καμία αλλαγή πολιτικής στο όνομα εξοικονόμησης χρημάτων για τα Ολυμπιακά Έργα, δεν θα δεχτούμε να γίνουμε πολίτες Β κατηγορίας και να πηγαίνουμε συνέχεια κατηγορούμενοι για τη λειτουργία των υπαρχόντων χωματερών που καλύπτουν τις ανάγκες των Δήμων μας».

Η ΨΑΡΑΔΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

Στις 6 Ιουλίου Σαββατόβραδο γιορτάστηκε η «Ψαράδικη βραδιά» στο λιμανάκι της Ν. Αγχιάλου. Την εκδήλωση διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου σε συνεργασία με το Σύλλογο Ερασιτεχνών και επαγγελματιών αλιέων. Η εκδήλωση άρχισε στις 9.30 το βράδυ και παραβρέθηκαν πλήθος Αγχιαλιτών και τουριστών που γέμισαν τα τραπέζια και τα καθίσματα που είχε τοποθετήσει ο Δήμος για το σκοπό αυτό.

Ο Δήμαρχος κ. Δράγνης τόνισε, στη σύντομη ομιλία του, την αξία της θάλασσας για τον άνθρωπο και ειδικότερα για τους Αγχιαλι-
συνέχεια στη σελ. 8

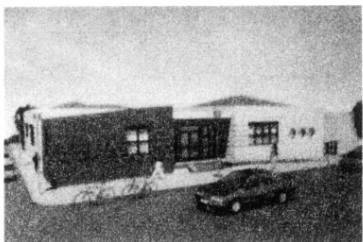
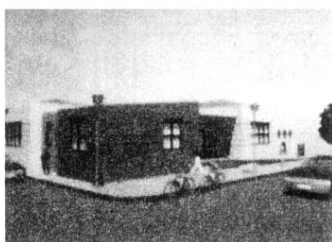
ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ: 438.000 ΕΥΡΩ

ΑΧΕΛΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Μαρ' συ Βαλασία, το είδες το Θανασιό του Κίρμπασάνογλου; Τι καλούτσ'κο που γέν'κε; Αψηλό, ξανθό, караγκιζ'κο. Το είδα που βαστούσε ντη σημαία στο σχολείο και πόμ'νε το μάτι μ'! Αυτό θα μοιάσ' ντο Μήτσο της Πατρής στο ύψος. Θα γεν(ει) κλέκας. Όμως έμαθα πως είναι καλός μαθητής. Τα παίρνει τα γράμματα. Άμα μεγαλώσ' θα γέν(ει) γραμματικός σίγουρα.

— Το Θανασιό μοιάζ' ντο Παππού τ' ντον Πασκάλ(η), Θεός σ' χωρέστον. Εσύ δε ντον θυμάσαι γιατί ήσανε μικρό κορτσόπ'λο τότε που πέθανε. Για ρώτα όμως κι εμένα που ντον ήξερα καλά, γιατί μεγάλωσαμε στον ίδιο μαχαλά στην Παλιά ντην Αχελώ, στον Παλιόλουτρο; Τα σπίτια μιας ήντας κολλητά έπαιζαμε όλ(ι) ντη μέρα μαζι. Ήντανε καλό παιδί και παλικαράς, αψηλός, αψηλός και μπρατσωμένος. Μια φορά που ήρτανε κάτι μορτάκια πε ντο γυφτομαχαλά και πειράζανε εμάς τα κορίτσια και ήθελανε να μας κάν(ου)νε άταχτα, αυτός πήρε ένα ξύλο το κυνήγ(η)σε. Αυτά φοβήθ' κανε, αρατίστηκανε και δε ξαναπέρασανε πε ντη γειτονιά μας.

— Τώρα που με το λεγ(ει)ς, κυρά Βαλασία, θυμάμαι που μας έλεγε ο μπαμπάς μου, για ντον παππού ντον Πασχάλ(η) ντον Κίρμπασάνογλου, που ήντανε τόσο αψηλός που κάθοντανε στο γάδαρο και τα ποδάρια ντου σέρνοντανε 'πα' στη γής.

— Τι με θύμ'σες τώρα μαρ' Θεόν(η). Σα να ντο βλέπω τώρα να περνά, π' όξω πε το σπít' μας για να κατέβ' στην αγορά πα στο ξεσαμάρωτο γάδαρο και τα ποδάρια ντου σέρνοντανε στη γής, όπως το είπες. Όμως άμα ήθελε να κατέβ' πε ντο γάδαρο δεν ξεκαβαλήκευε όπως οι άλλ(οι) οι άνθρωποι, αλλά στηρίζοντανε στις μύτες πε τα πόδια ντου και ο γάδαρος έφευγε κατ' πε τα σκέλια ντου. Είχε πολύ γούστο.

— Αυτά δεν τελειώνει, κυρά Βαλασία, δω στο δρόμο. Μον' άμα τελειώσ' το σκού'πισμα, πάνε μέσα και βάλ(ε) ντο τσεσβέ και έρχουμε να συνεχίσ' με ντην κουβέρντα. Θα φέρω και καναδυό κουλιούρια που έκανα εχτές πε το πετιμεζ' που περίσσεψε πε τα λαλάγκια.

Αυτά συζητούσαν δυο παλιές καλές Αγχιαλίτισσες γειτόνισσες της 10ετίας του 30, έξω από τα σπίτια τους. Η μια κρατούσε τη σκούπα και σκούπιζε την άκρη του δρόμου (πεζοδρόμια δεν υπήρχαν τότε) και η άλλη πότιζε τα λουλούδια της αυλής της με το ποτιστήρι. **Θαν. Κιλμπασάνης**

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΑΣ Π. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Όπως είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, οι μαθητές που μαθαίνουν Ελληνικά στην Π. Αγχιάλο και τους οποίους προσκάλεσε ο Δήμαρχος, ήρθαν στη Ν. Αγχιάλο το πρώτο δεκάημερο του Σβρίου και έμειναν στο «Βαρνάλειο» Δημοτ. Σχολείο όπου κοιμήθηκαν σε κρεβάτια που

χορήγησε ευγενώς η 111 Π.Μ.

Οι μαθητές που ήρθαν στη Νέα Αγχιάλο ήταν 20 με 8 συνοδούς. Όμως την ίδια περίοδο άλλοι 18 μαθητές φιλοξενήθηκαν στις Σέρρες από κάποιο μορφωτικό Σύλλογο και ακόμη 28 μαθητές στην κατασκήνωση του Υπουργείου Νέας Γενιάς στην Επανομή Θεσσαλονίκης.

Οι μαθητές του φροντιστηρίου Ελλην. Γλώσσας με τους συνοδούς τους και τον Πρόεδρο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας στην Αυλή του «Βαρναλείου Δημοτ. Σχολείου»

**ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΟΧΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ
ΠΡΙΝ ΑΠΟ 95 ΧΡΟΝΙΑ
Από την Εφημ. ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ Βόλου
Δευτέρα 19.11.1907**

**«ΑΙ ΟΙΚΙΑΙ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΟΛΑΒΩΝ
ΤΙ ΠΡΟΑΓΑΓΗ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ
Του εν Αλμυρώ ανταποκριτού
μας....**

ΠΟΣΑΙ ΟΙΚΙΑΙ ΕΓΙΝΑΝ:
Εκ των 500 οικιών, τας οποίας ο εργολάβος ήτο υποχρεωμένος να κατασκευάση, έχει ήδη ετοιμούς 12 μόνον οικίας. Είναι προς τούτοις εστεγασμένοι άλλοι 30 - 35 και αστέγαστοι 60 - 65, ήτοι εν όλω υπάρχουσι κατασκευασμένοι ή υπό κατασκευήν 113 περίπου οικίαί. Αλλά μεγάλαι διενέξεις και έριδες εγεννήθησαν μεταξύ του εργολάβου, των μηχανικών και των αντιπροσώπων των Αγχιαλιτών, ως προς την ποιότητα του υλικού και της κατασκευής.

Ο εργολάβος φέρεται πολύ αποτόμως προς τους επί της επιβλέψεως, στηριζόμενος εις την ισχυράν προστασίαν του κ. Σιμόπουλου (Σ.Σ. Ο Σιμόπουλος ήτο τότε Υπουργός Οικονομικών). Καθίσταται δε αδύνατος η επίβλεψις άνευ κινδύνου συμπλοκών και διαπληκτισμών.

ΑΙ ΣΤΕΓΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ:
Είς τα στέγας των οικιών ο εργολάβος ετοποθέτησε κατ' αρχάς δέκα μόνον σειράς κεράμων, ενώ κατά την συγγραφήν ώφειλε να τοποθετήσει 12 σειράς. Εκ της τοιαύτης ελαττώσεως επήρχετο 300 κεράμων οικονομία υπέρ του εργολάβου.

ΣΤΕΓΑΓΜΑ:
Είς τον στεγασμόν επίσης των οικιών ο εργολάβος τοποθετεί 11 μόνον ζευκτά ξύλα ενώ κατά τας αναλογίας της συγγραφής ώφειλε να τοποθετεί 13. Τοιουτοτρόπως η στέγη στερείται την προς τους τοίχους επιστηριγμάτων και

διατρέχει κίνδυνον να βουλιάξη άμα καθίση βάρος προς τα έξω της στεγάσεως.

ΠΑΤΩΜΑΤΑ:

Είς τα πατώματα ενώ ο εργολάβος οφείλει να τοποθετήσει 15 πατόξυλα τοποθετεί μόνον 13 και ωφελείται ανά 10 δραχ. από εκάστην οικίαν.

ΕΡΓΑΤΑΙ, ΤΡΟΦΑΙ, ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ:

Υπάρχουν όμως και παράπονα ως προς τους μισθούς εργατών και τεχνιτών... Εγείρονται παράπονα ότι άλλα ημερομίσθια συμφωνεί και άλλα πληρώνει.. Ο εργολάβος έχει δικόν του παντοπωλείον και τους υποχρεώνει να ψωνίζουν από εκεί που αι τιμαί είναι πολύ ακριβώτεροι. Όσοι δεν συμμορφούνται τους αποπέμπει.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Είναι ότι ο συνοικισμός Νέας Αγχιάλου θα ναυαγήσῃ αν δεν ληφθώσι δραστήρια μέτρα. Εάν έχωμε υπ' όψει την μέχρι τούδε γενομένην εργασίαν, δια να τελειώσουν αι 500 οικίαί θ' απαιτηθώσιν άλλοι 12 μήνες...»

Σχόλιο της εφημερίδας ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ:

Πράγματι οι εργασίες σταμάτησαν τον επόμενο μήνα (Δβριον 1907) και προκηρύχθηκε νέα δημοπρασία για τη συνέχιση των έργων ανέγερσης των οικημάτων της Ν. Αγχιάλου.

Βλέπετε αγαπητοί αναγνώστες ότι τα τερτίπια και οι απάτες εργολάβων, μηχανικών και πολιτικών δεν είναι μόνο σημείο των καιρών μας αλλά πολύ παλιό.

Το σίριαλ όμως της ανέγερσης του αρχικού οικισμού της Ν. Αγχιάλου θα συνεχιστεί και στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Η Μακέτα του ΠΡΟΚΟΠΕΙΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ, όπως είναι αναρτημένη στο χώρο της ανέγερσής του

Στο οικόπεδο που δώρησε ο συμπατριώτης μας Δημ. Καραγατσλής στο Δήμο Ν. Αγχιάλου για δημιουργία παιδικού Σταθμού αρχίζει να υλοποιείται. Ήδη αναρτήθηκε η μακέτα του κτιρίου και πολύ σύντομα θα αρχίσει η κατασκευή.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στις 28 Αυγούστου έγινε εκδρομή στη Νέα Αγχιάλο. Παρευρεθήκαμε στην τελετή που έγινε για την επέτειο του Ολοκαυτώματος της Π. Αγχιάλου και στα αποκαλυπτήρια μνημείου προς τιμή των προγόνων μας.

Η γιορτή του κρασιού άρχισε στις 18 Αυγούστου. Χαρακτηριστικά της: Το πολύ κέφι, η ωραία μουσική, τρικούβερτο γλέντι και χορός.

Συμμετείχαν πολλά χορευτικά συγκροτήματα από την περιοχή της Θεσσαλονίκης. Στις 7 του Σεπτεμβρη ήρθε και ένα συγκρότημα από τη Βουλγαρία. Μόνο ο καιρός τα χάλασε λίγο. Στις 3 Σεπτεμβρίου έγινε εκδρομή στην Κέρκυρα για 4 μέρες.

Όσοι πήραν μέρος πέρασαν πολύ ωραία. Ένα έργο πολύ σπουδαίο και ζωτικής σημασίας για την περιοχή μας είναι η άρδευση του κάμπου της Αγχιάλου από τον Αξιό

ποταμό. Είναι ένα έργο που το ζητούσαμε επίμονα επί χρόνια και επιτέλους γίνεται πραγματικότητα. Λύνεται το πρόβλημα της ξηρασίας και ποτίζονται τα αμπέλια.

Το Σεπτέμβριο ετοιμαστήκαμε για τον τρύγο, όμως ο άστατος καιρός μας δυσκόλεψε πολύ. Όμως τα καταφέραμε. Γεμίσαμε τις αποθήκες και τώρα ο μούστος βράζει μέσα στα βαρέλια. Εμείς οι μεγαλύτεροι θυμόμαστε τα παλιότερα χρόνια που οι νοικοκυρές έβραζαν το πετιμέζι, τις μουσταλευριές, τα ρετσέλια και μοσχοβολούσε ο τόπος. Τώρα από καμιά νοικοκυρά κάνει τέτοια πράγματα μόνο και μόνο να τηρούνε την παράδοση.

Εγώ νοσταλγώ τις βόλτες που κάναμε παλιότερα τα βράδια στον κεντρικό δρόμο, τα γλέντια, τις καντάδες. Τώρα κλειδωνόμαστε νωρίς μέσα, από τον φόβο των αλλοδαπών, και χαζεύουμε στην τηλεόραση.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Δυο Αγχιαλίτες, ασχολούμενοι ερασιτεχνικά με την Τέχνη, παρουσίαν τις καλλιτεχνικές τους δημιουργίες το καλοκαίρι στη Νέα Αγχιάλο, στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Πολιτιστικού Οργανισμού «Φθιώτιδες Θήβες».

Η μια ήταν στο κτίριο της Δ.Α.Τ.Ε. (εκθεσιακό κέντρο) στην παραλία του γνωστού μας ζωγράφου Δημήτρη Αργυρίου «Νύχτες με Πανσέληνο».

Τα έργα του ήταν μια καινούρια δουλειά με φεγγαρόλουστες βραδιές, ειδυλλιακά τοπία και περιπαθή πρόσωπα. Παρ' όλο ότι ο καλλιτένης χρησιμοποιεί κρύα χρώματα, κατορθώνει με την τέ-

χνη του να δίνει μια ζεστασιά και μια έλξη στον παρατηρητή των έργων του.

Η δεύτερη έκθεση ήταν στην αίθουσα του Παλιού τελωνίου της νέας καλλιτέχνης Κερασούλας Ευθυμίου. Τα εκθέματά της ήταν διακοσμητικά στεφάνια.

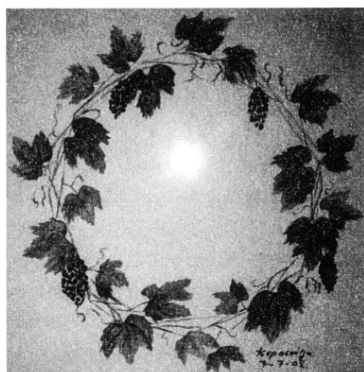
Ας αφήσουμε όμως την ίδια να μας μιλήσει για το έργο της:

Λέγομαι Κερασούλα Ευθυμίου, γεννήθηκε στην Ν. Αγχιάλο. Πάντα ζωγράφιζα ελαιογραφίες. Παλιά συμμετείχα σε ομαδικές εκθέσεις με άλλους ζωγράφους. Τώρα ζωγραφίζω στεφάνια - ακουαρέλες, και φτιάχνω διακοσμητικά στεφάνια με ασήμι και

πολύτιμες πέτρες. Μου αρέσει το θέμα των στεφανιών, διότι συμβολίζουν, τον αγώνα, την νίκη, έναν άνθρωπο, ακόμη και την Ένωση».

Σας ευχαριστώ που μου δίνεται την ευκαιρία να μιλήσω για μένα.

**Κερασούλα Ευθυμίου
10.8.2002**

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΓΑΜΟΙ

- Βαλαμαντόπουλος Νικόλαος του Αναργ. Μαχά Αθηνά του Ευαγ. (18.5.2002)
- Τσελέπης Κωνσταντίνος του Νικ. Μιαιρίτη Παναγιώτα του Σπυρίδωνα (25.5.2002)
- Λιάρος Ιωάννης του Δημ. Τουκουνοπούλου Σταματία του Αθαν. (21.6.2002)
- Χατζέλας Αθανάσιος του Ζαφ. Κουτοβά Μαρία του Ιωάννη (16.6.2002)
- Μαντζαβίνος Κωνσταντίνος του Χρίστου Κουρκουβάτη Ευδοκία του Γεωργίου (23.6.2002)
- Βενετάς Θεόδωρος του Αποστ. Μεϊντάνη Παναγιώτα του Κων. (20.7.2002)
- Κατσέλης Ιωάννης του Αποστ. Κυριακίδου Γεωργία του Δημ. (17.8.2002)
- Σαμαράς Κωνσταντίνου του Νικ. Ιακωβίδου Μαρία του Πρ. (3.8.2002)
- Ράπτης Βασίλειος του Ιωάννη Μποσνάκη Μαρία του Ιωάννη (25.8.2002)
- Τσεσμελής Δημοσθένης του Αδαμάντιου Τσακατήρη Χρυσάνθη του Αποστόλου (31.8.2002)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Χαρμαντά Αικατερίνη του Στ. Πρασά Αθηνά του Αθ.
- Πανανός Ιωάννης του Αρτ. Σταντζούρης Στυλιανός του Αδ.
- Καπνιά Αντωνία - Ραφαέλα του Θωμά
- Καπνιά Βασιλική του Θωμά
- Τζάνου Ερασμία - Μαρία του Ορθόδοξου

- Μακρής Ευθύμιος του Αχιλ.
- Καραγατολής Προκόπιος του Χρήστου
- Νάτση Ανθούλα - Ευσταθία του Θύμιου
- Νάτση Έλλη του Θύμιου
- Μπασδάνης Νικόλαος του Ηλ.
- Παπαδούλη Βασιλική του Απ.
- Μακρής Φραγκίσκος του Βασ.
- Μιχαήλ Γεώργιος του Ελευθ.
- Μιχαήλ Χαρίλαος - Δημήτριος του Ελευθερίου
- Ένγκελ Δημήτριος - Τζων του Τζων - Μάικλ
- Αναστασοπούλου Καλουδίτσα
- Σταυρούλα του Νικολάου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Τσικλάνη αβάπτιστη του Κων/νου (16.8.2002)
- Κοφινάς αβάπτιστος του Δημ. (13.7.2002)
- Τόλιας αβάπτιστος του Θεοδώρου (10.7.2002)
- Τούρνα αβάπτιστη του Ηλία (12.7.2002)
- Κοντογιάννη αβάπτιστη του Χρήστου (23.7.2002)
- Καπαλικά αβάπτιστη του Γεωργίου (21.7.2002)
- Κάρλου αβάπτιστη του Παναγιώτη (27.7.2002)
- Καρανικόλας αβάπτιστος του Θωμά (25.7.2002)
- Καραδήμας Παναγιώτης του Ηλία (12.3.2002)
- Παπαδάκης αβάπτιστος του Αλεξάνδρου (15.3.2002)
- Λατσού αβάπτιστη του Βασιλείου (20.3.2002)
- Καψόπουλος αβάπτιστος του Κων/νου (7.3.2002)
- Ένγκελ Δημήτριος - Τζών του Τζων - Μάικλ (6.3.2002)
- Καραλή αβάπτιστη του Βασιλείου (7.6.2002)
- Θεοδώρου αβάπτιστη του Ιωάννη (15.6.2002)
- Γεωργαντζή αβάπτιστη του Αθανασίου (14.6.2002)

- Κούνε αβάπτιστη του Στυλιανού (17.6.2002)
- Ανέστης αβάπτιστος του Θεόφιλου (29.5.2002)
- Νιφόρος αβάπτιστος του Ιωάννη (23.5.2002)

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Καλλιόπη Μαρία του Αποστόλου ετών 25
- Ανεστιάδης Δημήτριος του Κων/νου ετών 81
- Καπράλος Ιωάννης του Γεωργίου ετών 66
- Ιωαννίδης Γεώργιος του Στέφανου ετών 46
- Τσιάμης Δημήτριος του Φωτίου ετών 87
- Κουρκουβάτη Ευδοκία συζ. του Αποστόλου ετών 79
- Βλαχάκης Χρήστος του Νικολάου ετών 73
- Λατσού Κυπαρισσία συζ. του Κοσμά ετών 78
- Σμίτ Όττο - Κούρτ του Κούρτ. Όττο ετών 73
- Ακρίβος Αντώνιος του Δημητρίου ετών 90
- Κολτσίδα Αγγελική του Ιωάννη ετών 79
- Γανωτή Μαρία συζ. του Λάσκαρη ετών 79
- Κυριάκου Χρήστος του Κυριάκου ετών 70
- Κουτσογεωργάκη Ελένη συζ. του Κων/νου ετών 83
- Σούλερ Ελπινίκη συζ. του Γεωργίου ετών 88
- Μακρής Φραγκίσκος του Γεωργίου ετών 66
- Μαστροπέτρου Βασιλική συζ. του Μαρίνου ετών 87

Ο Ληξίαρχος ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης: ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ
ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΣΠ. ΓΟΡΓΟΓΙΑΝΗΣ -
Κ. ΦΕΡΕΤΟΣ Ο.Ε.
ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 30 10681 ΑΘΗΝΑ
Δακτυλογράφηση και επιμέλεια
της γραφικής ύλης
Βαρ. Κουτσιμπού

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΡΒ. ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Τιμή φύλλου δραχ. 1,50 ΕΥΡΟ
Ετήσια συνδρομή ΕΥΡΟ 5
Συλλόγων και ΝΠΔΔ 6 ΕΥΡΟ
Εξωτερικού δολάρια 20 ή 20 ΕΥΡΟ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνα
7709084 - 7513585

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στις 25 Ιουλίου το απόγευμα τελέστηκε ο εσπερινός της Αγίας Παρασκευής στο εκκλησάκι που βρίσκεται στον αύλειο χώρο του Ι. Ναού του Αγίου Γεωργίου. Ο εσπερινός τελέστηκε εκτός του Ι. Ναού σε ειδικώς στηθείσα εξέδρα. Τον εσπερινό ετέλεσαν οι ιερείς της πόλεώς μας π. Αθανάσιος και π. Γεώργιος μαζί με τον αρχιμανδρίτη π. Μάξιμο και τον διάκονο Ιγνάτιο. Στην ομιλία του ο π. Μάξιμος τόνισε ιδιαίτεως το αγωνιστικό φρόνιμα που επιβάλλεται να χαρακτηρίζει εμάς τους Χριστιανούς.

Το πρωί στις 26 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε θεία Λειτουργία, από τους δικούς μας ιερείς, όπου μίλησε επίκαιρα ο π. Γεώργιος Κουρκουβάτης. Τόνισε ιδιαίτεως την προσωπικότητα της αγίας, την οποία επιβάλλεται να έχουν ως πρότυπο οι νέοι. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας στην εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονος, στο δρόμο προς το αεροδρόμιο τελέστηκε ο εσπερινός του Αγίου Παντελεήμονος. Πολλοί προσκυνητές παρευρέθηκαν, για να τιμήσουν τον άγιο. Μίλησε επίκαιρα ο π. Αθανάσιος Μακαντάσης και επεσήμανε τη σχέση ψυχής και σώματος ότι η καλή ψυχική κατάσταση, επιδρά και πάνω στο σώμα.

Το πρωί της 27ης Ιουνίου πραγματοποιήθηκε Θ. Λειτουργία με τους ιερείς μας και με τον π. Αγάθωνα απ' την Άνω Ι. Μονή Ξενιάς, ο οποίος και μίλησε για τη ζωή και το έργο του αγίου.

Μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας προσφέρθηκε φαγητό ως ευλογία του Αγίου Παντελεήμονος, κριθαράκι με κιμά, είναι ένα ωραίο έθιμο που το αναβίωσε ο π. Αθανάσιος και κάθε χρόνο έρχονται και περισσότεροι πιστοί να εκκλησιασθούν και να πάρουν την ευλογία.

Την όλη ευθύνη του φαγητού είχε ο π. Αθανάσιος, με βοηθούς του τις επιτρόπισσες Αικατερίνη Καμπούρη και Μαρία Ζώτη και

τον επίσης επιτρόπο Γιάννη Τζοτζόλα. Ψυχή όλης της προσπάθειας ήταν ο Δημήτρης Ζώτης.

Επίσης ένα ξεχωριστό γεγονός για την τοπική μας Εκκλησία αποτελέσε και η ανακήρυξη σε πρωτοπρεσβύτερο του π. Γεωργίου Κουρκουβάτη απ' τον Μητροπολίτην μας κ.κ. Ιγνάτιο.

Σε μια σεμνή τελετή που πραγματοποιήθηκε μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας στις 15 Σεπτεμβρίου, μίλησε ο Σεβασμιώτατος για την προσφορά του π. Γεωργίου και το ήθος του και του προσέφερε στη συνέχεια το οφφίκιο του σταυροφόρου. Αυτή η διακρίση ήταν ένας σταυρός τον οποίο και πέρασε στον τράχηλό του φωνάζοντας το «άξιος». Ανταπάνησε με δυνατή φωνή το εκκλησίασμα.

Το «άξιος» επιβεβαιώνοντας την αξιοσύνη του σεμνού ποιμένου. Γιατί πράγματι η προσφορά του π. Γεωργίου που για δεκαοχτώ χρόνια ποιμαίνει την ενορία του Αγίου Γεωργίου είναι τεράστια και μαρτυρείται απ' την πλειάδα των πνευματικών του παιδιών που πλαισιώνουν το έργο της εκκλησίας.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο π. Γεώργιος ευχαριστώντας τον Σεβασμιώτατο για τα καλά του λόγια. Ευχαρίστησε τον θεό που τον χαριτώνει και τον κάνει ικανό να εργάζεται στον αμπελώνα του. Στην συνέχεια κάνοντας μια αυτοκριτική βλέπει τον εαυτό του αδύναμο και μικρό για ένα τέτοιο έργο. Βιώνει όμως την χάρι και τη βοήθεια του θεού που τον δυναμώνει και τον επισκιάζει.

Ευχαρίστησε, επίσης τον π. Αθανάσιο Μακαντάση, για την καλή και άψογη, συνεργασία που έχει μαζί του. Στη συνέχεια ευχαρίστησε την σύζυγό του - παπαδιά, τα παιδιά του, τους εργαζομένους στην εκκλησία, τα πνευματικά του παιδιά και όλους τους ενορίτες του που του συμπαράστέκονται στο δύσκολο έργο του.

Ρήγας κ. Καραμπερόπουλος

Ένας νέος συμπολίτης κληρικός

Μέσα σε οκτώ μέρες, ο συμπολίτης μας κ. Σταύρος Απ. Τσακόγιας, χειροτονήθηκε σε διάκονο και εν συνεχεία σε ιερέα από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο. Η πρώτη χειροτονία έγινε την Κυριακή 4.8.2002 στον Άγ. Δημήτριο Αλμυρού και η δεύτερη την αμέσως επόμενη Κυριακή 11.8.2002 στον Άγ. Γεώργιο Μικροθιβών. Και οι δύο χειροτονίες πραγματοποιήθηκαν με ιδιαίτερη λαμπρότητα και επισημότητα. Παρέστησαν πολλοί κληρικοί, που πλαισίωσαν τον Μητροπολίτη και πολλοί κάτοικοι από τη Ν. Αγχιάλο, τον Αλμυρό και τις Μικροθίβες οι οποίοι με θερμή αναφώνησαν το «άξιος». Παρευρέθηκαν, μεταξύ των άλλων, στην πρώτη τελετή ο Δήμαρχος Αλμυρού κ. Κοντογεωργάκης και στη δεύτερη ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ. Δράγνης και ο εκπρόσωπος Τύπου της Αρχιεπισκοπής Αθηνών π. Επιφάνιος Οικονόμου.

Κατά την εις ιερέα χειροτονία, μέσα σε μια φορτισμένη από συγκίνηση ατμόσφαιρα, ο κ. Ιγνάτιος εξήρμε θερμά λόγια το ήθος, τη σεμνότητα και την αφοσίωση στην Εκκλησία του χειροτονθέντος και απηύθυνε προς αυτόν πολύτιμες πατρικές παραινέσεις και ευχές για την καλύτερη

δυνατή επιτυχία της υψηλής αποστολής που αναλαμβάνει. Επωφελήθηκε δε της ευκαιρίας για να τονίσει και πάλι το αξιόλογο πνευματικό έργο που επιτελείται στη Ν. Αγχιάλο από τους εφημερίους π. Αθανάσιο Μακαντάση και π. Γεώργιο Κουρκουβάτη, πνευματικό πατέρα του χειροτονθέντος.

Στην ανηφώνησή του, ο π. Σταύρος, ευχαρίστησε, με παλλόμενη από συγκίνηση φωνή, το Σεβασμιώτατο για την αγάπη και την εμπιστοσύνη που του έδειξε και τον αξίωσε να καταστεί μέλος του ιερού κλήρου της Εκκλησίας, πράγμα που αποτελούσε γι' αυτόν διακαή και μακροχρόνιο ευσεβή πόθο.

Ο νέος ιερέας είναι οικογενειάρχης, με σύζυγο την Αμαλία το γένος Κων. Κούρου και δύο παιδιά τον Κωνσταντίνο και τον Απόστολο. Μετά τη χειροτονία του τοποθετήθηκε στην από μακρόω χηρεύουσα θέση του εφημερίου του Δημοτικού Διαμερίσματος Μικροθιβών του Δήμου Ν. Αγχιάλου, καλύπτοντας έτσι μια βασική ανάγκη των κατοίκων της περιοχής.

Πάντα άξιος, αγαπητέ π. Σταύρο. Καλή δύναμη και επιτυχία στην ανηφορική και δύσβατη, αλλά τόσο σημαντική, νέα πορεία της ζωής σου.

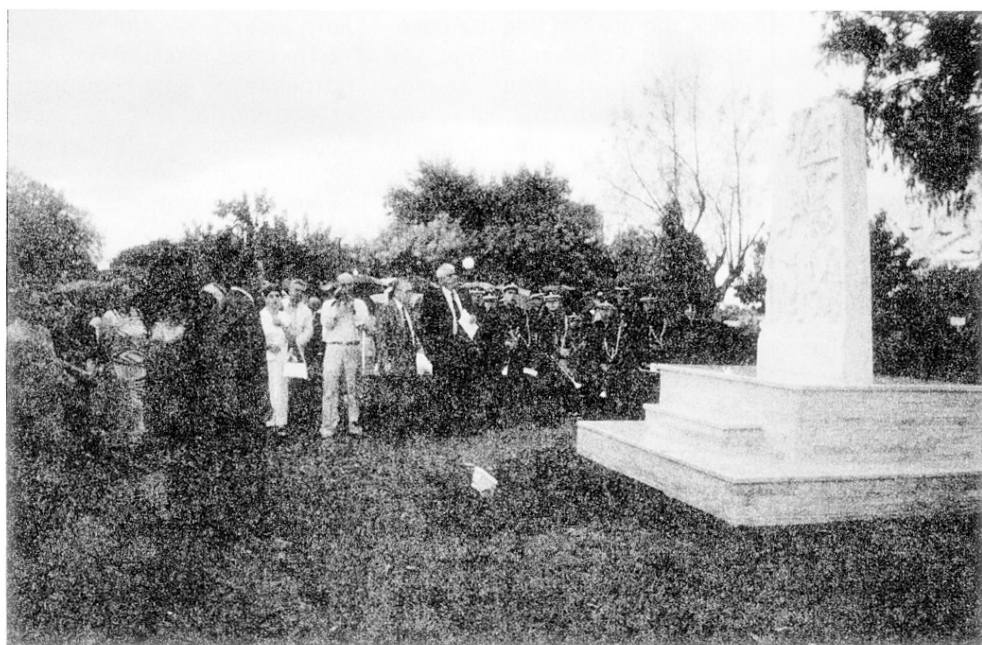
Γιώργος Μπουρτζής

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

	ΕΥΡΩ		
Ντορν Βασιλική	20	Καρράς Γεώργιος (USA)	50
Διαμαντένιας Ελευθ.	20	Πολυβρόχου Ελένη του Δημ.	50
Ραφτόπουλος Μανώλης	10	Τριανταφυλλοπούλου Πολυξένη	
Καραντενίλης Μανώλης	5	εις μνήμην του συζύγου της	
Κων/νίδου - Σαμακοβλή Κλεον.	20	Γεωργίου	15
Φιλίππου Αλεξάνδρα	5	Χαλεπλή - Βλαχάκη Μαρία	7
Τσάμη - Σκούμα Άννα	10	Καμπούρης Άγγελος του Μιχ.	5
Γουμενόπουλος Βασίλης	5	Καλίτσης Απόστολος	10
Διαμάντης Δημήτρης	10	Ξανθούλης Ιωάννης	10
Σαμουρέλη Βασιλική	5	Κορολή Στέλλα	10
Σκατεινός Χρήστος	5	Φλαμουρίδη Ελένη	6
Μενεγάκη Ρούλα	10	Γκουτζής Γιάννης	(20)
Πολατίδης Νίκος	5	Κίτσογλου Ευγενία	4
Παρασκευά Ελένη	5	Αιμονιώτης Φάνης	5
Νάπια Ευαγγελία	5	Γραμματικά Σταματία	20
Ναουμίδη Φωτεινή	5	Στρίκου - Μπουφίδου Σοφία	20
Θεοχαρόπουλος Σωτήρης	10	Σαβοριανάκης Βασίλης	5
Κολώνη - Σερεμέτα Βαία	5	Λόλα - Μπούτλα Μαίρη	10
Πανάγου Σταυρούλα	5	Πασχαλούδη Τζένη	5
Βαφειάδου Άννα	10	Κιλμπασάνης Ιωάννης	5
Βλάχος Ιωάννης	10	Χαλκιοπούλου Τασούλα	20
Χρυσούλιας Μιχαήλ	5	Δημητριάδης Θεόδωρος	5
Σπίνος Σπύρος	5	Πασχαλούδη Τζένη	5
Παπαναστασίου Χρυσάνθη και		Μπούτλα - Λόλα Μαίρη	10
για την αδελφή της	10	Κιλμπασάνης Ιωάννης	5
Πάππια Χρυσούλα	5	Χαλκιοπούλου Τασούλα	20
Μαστροπέτρος Δημήτ.	15	Κολοκοτρώνη Βαλασία	5
		Ζώτης Νίκος	5
		Χαρίκλεια Μαρμαρά	5

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΜΝΗΜΕΙΟ

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ

Συγκεντρωμένος κόσμος, η φιλαρμονική και το μνημείο στην τελετή των αποκαλυπτηρίων

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι των απανταχού Αγχιαλιτών ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ στους προγόνους μας πρόσφυγες Αγχιαλίτες που στέργισαν τη Νέα Αγχιάλο με αίμα και ιδρώτα είναι πλέον πραγματικότητα. Στήθηκε μέσα στο πανέμορφο παρκάκι της παραλίας και τα αποκαλυπτήρια έγιναν στις 28 Ιουλίου Κυριακή από τον επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου μας κ. Τάσο Παρασκευόπουλο, σε εκδήλωση που έγινε μαζί με την επέτειο του ολοκαυτώματος της Παλιάς Αγχιάλου στις 30 Ιουλίου 1906. Το μνημείο αυτό έγινε έστω και καθυστερημένα (ύστερα από 95 χρόνια από τη θεμελίωση της Νέας Αγχιάλου), όμως καταξιώνει τους αγώνες και τις θυσίες των πολύπαθων αυτών ανθρώπων που στέγασαν την προσφυγιά τους σ' αυτόν τον βαλτώδη τόπο και σε λίγα χρόνια τον μετέτρεψαν σε εύφορο κάμπο και στέργισαν τη σημερινή Νέα Αγχιάλο καμάρι και υπερηφάνεια δική μας.

Σήμερα, πολλές μικρές πόλεις της Θεσσαλίας θα ζήλευαν την ομορφιά και την ανάπτυξή της (στη γεωργία, στον τουρισμό, στην οικονομία) και ακόμα πιο πολλοί είναι εκείνοι που από διάφορα μέρη έρχονται και εγκαθίστανται μόνιμα σ' αυτήν.

Το μνημείο είναι μια μαρμαρίνη στήλη διαστάσεων 2x1,10x0,30 μέτρα, που στηρίζεται πάνω σε μαρμαρίνη βάση, που δένει αρμονικά με τη στήλη και δίνει ένα καλλιτεχνικό σύνολο, που προσελκύει τα βλέμματα και το θαυμασμό των περαστικών. Εκτός της ιστορικής του σημασίας, είναι, ομολογουμένως, και στολίδι. Είναι έργο τέχνης, περίσσιου κάλλους, δημιουργήμα ντόπιου καλλιτέχνη. Είναι κάτι που έλειπε απ' τη Ν. Αγχιάλο.

Στην πρόσοψη της στήλης, με συμβολικές παραστάσεις παριστάνονται τα σπουδαιότερα γεγονότα στην 95χρονη ιστορία της Ν. Αγχιάλου. Στο πίσω μέρος της αναγράφονται οι σταθμοί στην ιστορία της.

Τη μακέτα του μνημείου, ως γνωστόν, φιλοτέχνησε ο συμπατριώτης μας καλλιτέχνης Γιώργος Διονυσίου, που πρωτοστάτησε και στο στήσιμό του και ο οποίος γνωρίζοντας βαθιά την ιστορία της πατρίδος μας και τρέφοντας ιδιαίτερη αγάπη σ' αυτή, απεικόνισε με φιγούρες, τις πρώτες τραγικές μέρες, τις μετέπειτα ηρωικές και τις όμορφες τωρινές που είναι καρπός του δέντρου της ελπίδας.

Το μάρμαρο λάξευσε ο γλύπτης Γεωργ. Στεφανίδης που έβαλε όλο το μεράκι και το ταλέντο του και παρουσίασε ένα έργο που η καλλιτεχνική του αξία αναγνωρίζεται από ειδικούς και μη.

Η δαπάνη ανήκει, κατά κύριο λόγο, στα μέλη του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, αλλά και σε άλλους Αγχιαλίτες που ζουν στη Ν. Αγχιάλο, σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Το μνημείο κόστισε 15.370 ευρώ. Απ' αυτά τα μέλη του Συλλόγου πρόσφεραν 12.980 ευρώ και οι απανταχού Αγχιαλίτες και οι φίλοι τους 2.390 ευρώ. Ο Δήμος Ν. Αγχιάλου βοήθησε στην κατασκευή της βάσης του μνημείου.

Χαλάλι όμως η προσφορά αυτή προς τους προγόνους μας. Τους άξιζε! Και αν οι ψυχές των αποθαμένων χαίρονται και λυπούνται από τις πράξεις των απογόνων τους, ασφαλώς οι πατέρες και παππούδες τους ατενίζοντας το μνημείο που δικαιώνει τις θυσίες τους.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΟΠΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Από την Εφημ. ΘΕΣΣΑΛΙΑ Βόλου Κυριακή 4.8.2002

ΕΝΑ μεγαλοπρεπές μνημείο, έργο του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας, που φιλοτέχνησε ο γλύπτης Γιώργος Διονυσίου, κοσμεί πλέον την παραλία της Νέας Αγχιάλου.

Ένα μνημείο τιμής των προγόνων τους, με αφορμή την 96η επέτειο του Ολοκαυτώματος της Παλιάς Αγχιάλου, τα αποκαλυπτήρια του οποίου πραγματοποιήθηκαν την προηγούμενη Κυριακή παρουσία πλήθους κόσμου.

Χαρακτηριστικά ήταν τα λόγια του προέδρου των Αγχιαλιτών της Αθήνας κ. Κιλμπασάνη, ο οποίο εμφανώς συγκινημένος, επεσήμανε πως «το μνημείο έρχεται έστω και καθυστερημένα να αναγνωρίσει τη θυσία των μαρτύρων προσφύγων Αγχιαλιτών για να στεριώσουν σ' αυτή την πόλη».

Για να θυμούνται οι παλιοί, και να μαθαίνουν οι νέοι.....

Κατάθεση στεφανιών κατά την ημέρα των αποκαλυπτηρίων

Η στιγμή των αποκαλυπτηρίων

ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Το ρίζωμα της Αγχιάλου
Με αφορμή τη συμπλήρωση 95 χρόνων
από τις 30 Σεπτεμβρίου 1907,
ημερομηνία θεμελίωσης της Ν. Αγχιάλου

Φάνηκες κι ήσουνα σκυπτή και κούτσαινες
ντυμένη σάβανο καινούργιο
όλο γεμάτο μυρωδιές καμένης γης,
μόν' τ' αυλακώναν τα ζεστά σου δάκρυα
και το ξερό λουλούδι που σου' χανε
πετάξει.

Μ' από κάτω τα ρούχα σου περήφανα μου
έδειξες
βρώμικα καθώς ήταν κ' άγρια σκισμένα:
τ' αντρεωμένο αίμα που 'τρεχε από
παντού χαιρόσουν
κι ας γλίστραγε τ' άμοιρο το χέρι μου,
πρόθυμο απλώθηκε να σε βαστάξει.

Θύμωσες τότε' εσύ που μ' είδες να
λυπάμαι, τα μάτια έλαμψες από ντροπή,
βγάζοντας ξάστερη και βροντερή λαλιά
τ' άθλιο ντύμα έσκισες, που σε σκέπαζε:
«Το αίμα τούτο για λύπηση δεν είναι»
άντεξε τόσες συμφορές κι ακόμη θα
αντέξει.

Βάρβαρο χέρι άδικα το χτύπησε,
νόμιζε τάχα σίμωσε η ώρα να στερέψει,
όμως το γέλασε και ρίζες θε να βγάλει!!
και έσταξες άφθονο ραντίζοντας το βάλτο
και ευθύς εκείνος γέμισε κτήματα κι'
ανθούς.

Ιάσωνας Σακκομήτρος

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, η Νέα Αγχιάλος ετίμησε όπως πρέπει τη μεγάλη ιστορική επέτειο (96η κατά σειράν) του Ολοκαυτώματος της Παλιάς Αγχιάλου (Ανατολικής Ρωμυλίας) της 30ης Ιουλίου 1906.

Στα πλαίσια των εφετινών εκδηλώσεων, που πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 28.7.2002, έγιναν τα αποκαλυπτήρια του νεοανεγερθέντος μνημείου τιμής και ευγνωμοσύνης στους πρωτεργάτες και μαρτυρικούς Αγχιαλίτες πρόσφυγες οι οποίοι μετά την καταστροφή της ιδιαίτερης πατρίδας τους και τον εξριζωμό τους, ενδεείς και ανέστιοι, κατέφυγαν σ' αυτήν εδώ τη γωνιά του Παγασητικού όπου παρά τις φοβερές αντίξοες κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούσαν στην ελώδη τότε αυτή περιοχή, τη μεγάλη θνησιμότητα και τον αφανισμό πάρα πολλών εξ αυτών από τη θανατηφόρα ελονοσία και αιματουρία δεν πτοήθηκαν αλλά αντέδρασαν με δύναμη στην κακή τους μοίρα, στάθηκαν όρθιοι και στέριωσαν, πάνω σε εκείνο τον αδυσώπητο και αχόρταγο βάλτο, τη νέα τους πατρίδα, τη Νέα Αγχιάλο.

Σ' αυτούς, που, με πολύ κόπο, αίμα και ιδρώτα, μετέτρεψαν την εχθρική και άγονη εκείνη γη σε μια εύφορη και ευημερούσα περιοχή την οποίαν μας κληροδότησαν γενναιόδωρα για να μπορούμε εμείς σήμερα να χαιρόμαστε και να απολαμβάνουμε τους πλούσιους καρπούς της.

Με το στήσιμο του μνημείου αυτού εκπληρώθηκε ένα επιτακτικό ηθικό και ιστορικό χρέος των σημερινών κατοίκων της Νέας Αγχιάλου προς τους ηρωικούς και αείμνηστους ιδρυτές και δημιουργούς αυτής της όμορφης πόλης.

Το θαυμάσιο, από λευκό μάρμαρο, αυτό μνημείο, με τις ενδεικτικές ανάγλυφες παραστάσεις του, συμβολίζει, με εναργή και εύληπτο τρόπο, το μέγα επίτευγμα των προσφύγων Αγχιαλιτών - την ίδρυση

και επιβίωση της Νέας Αγχιάλου, την κατοχύρωση και συνέχιση της λαμπρής ιστορικής της διαδρομής. Έχει τοποθετηθεί, σε κατάλληλη και επίκαιρη θέση, στο παραλιακό δημοτικό πάρκο, δίπλα στον πολυσύχναστο παραλιακό πεζόδρομο και αποτελεί, όντως, μοναδικό ιστορικό και καλλιτεχνικό κόσμημα για την πόλη μας.

Για το σπουδαίο, ιστορικής μνήμης και πολιτισμού, αυτό έργο, αξίζει κάθε τιμή και κάθε έπαινος στο Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας και ιδιαίτερα στον ακαταπόνητο Πρόεδρο Θανάση Κιμπασάνη και σε όλα τα δραστήρια μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που είχαν τη σχετική έμπνευση και πρωτοβουλία. Στο συμπατριώτη καλλιτέχνη και

ιστορικό Γιώργο Διονυσίου ο οποίος συνέλαβε και επεξεργάστηκε με καλλιτεχνική και ιστορική ευαισθησία το σχέδιο και τη σύνθεση του έργου. Στο γλύπτη Γιώργο Στεφανίδη ο οποίος, με ανάγλυφο και παραστατικό τρόπο εσμίλευσε και αποτύπωσε πάνω στο μάρμαρο το πολύπλοκο και δύσκολο αυτό σχέδιο. Στο Δήμο Ν. Αγχιάλου ο οποίος κατασκεύασε τη βάση και βοήθησε στην εν γένει εκτέλεση του έργου. Τέλος, σε όλους τους συμπατριώτες τους εντός και εκτός Αγχιάλου και πρωτίστως σ' αυτούς της Αθήνας, οι οποίοι με τις οικονομικές τους προσφορές συνέβαλαν τα μέγιστα στην ανέγερση του σπουδαίου αυτού μνημείου.

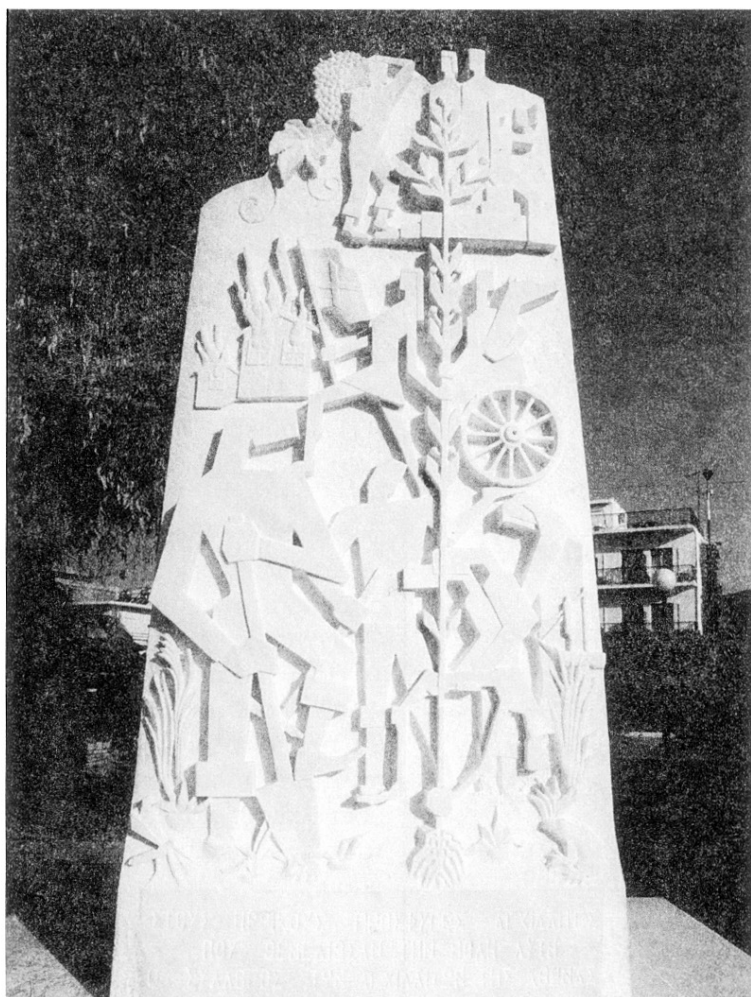
Γιώργος Μπουρτζής

Το μνημείο μετά τα αποκαλυπτήρια

Το συνεργείο ανέγερσης του μνημείου

Η ανάγλυφη στήλη του μνημείου με ευδιάκριτες τις παραστάσεις

ΟΙ ΦΕΤΙΝΕΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Του Ιάσ. Σακκομήτρου
Γιατί νόμιζε ο(Σωκράτης) ότι οι άνθρωποι..., εάν είχαν εκπαιδευθεί, όχι μόνον οι ίδιοι θα γίνονταν ευτυχείς και θα κυβερνούσαν τα σπίτια τους επιτυχώς, αλλά θα μπορούσαν, να κάνουν ευτυχείς και τους άλλους ανθρώπους και τις πόλεις».

Παντοτινά επίκαιρη και άενη η σωκρατική αντίληψη. Πραγματικά οι επιτυχόντες μαθητές, απόφοιτοι πλέον του Λυκείου Ν. Αγχιάλου, ήταν αναμενόμενο ότι θα έδρεπαν δάφνες στις περιώνυμες εισαγωγικές εξετάσεις. Η μακρόχρονη, επίμοχθη θητεία τους στις σχολικές αίθουσες, υπό τη συνετή καθοδήγηση των εκπαιδευτικών, έδωσε καρπούς. Τα πρόσωπα των παιδιών λάμπουν από ικανοποίηση τώρα, την οποία μεταγγίζουν και στους άλλους αφανείς ήρωες, τους γονείς τους. Η πόλη με τη σειρά της χαίρεται για τα άξια αυτά τέκνα και συμμερίζεται τις ευχές της εφημερίδας για διαρκή προκοπή και ανοδική πορεία στα (εκ)παιδευτικά πράγματα. Παράλληλα, συγχαίρει και τους αποτυχόντες για την άξια συμμετοχή τους στην άμιλλα των πανελλήνιων. Να εξάρουμε, όμως, εδώ τους έξι (καθόλου ευκαταφρόνητος ο αριθμός) εκείνους μαθητές, οι οποίοι κατάφεραν να αναρριχηθούν στην πρώτη δεκάδα των επιτυχόντων στις σχο-

λές της προτίμησής τους. Επικοινωνήσαμε με έναν από αυτούς, τον Παπαχατζή Βασίλη, ο οποίος εισήχθη 2ος στη «Σ.Μ.Υ. Τρικάλων».

Ερώτηση: Πώς νιώθεις; Απάντ.: Νιώθω σίγουρα μεγάλη χαρά και ασφαλώς δικαίωση που οι κόποι μου δεν πήγαν χαμένοι.

Ερώτηση: Ποιό είναι το μυστικό της επιτυχίας σου;

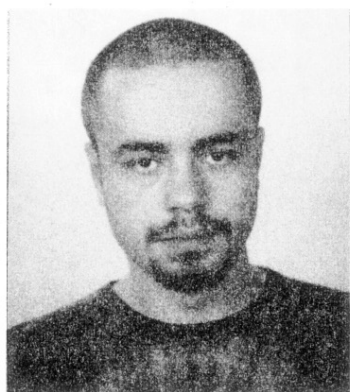
Απάντ.: Διάβασμα και προσπάθεια θέλει! (γέλια). και πάνω απ' όλα να έχεις θέσει από την αρχή κάποιο στόχο.

Ερώτ.: Σκέφτεσαι καθόλου το «μετά τη σχολή»;

Απάντ.: Η δουλειά, εντάξει, είναι εξασφαλισμένη. Βέβαια ο στρατός είναι κάτι το διαφορετικό, θέλει συνήθεια και προσαρμογή.

Ερώτ.: Ποιό το μήνυμά σου προς τους αποτυχόντες;

Απάντ.: Να βάλουν στόχο καθαρό και να προσπαθήσουν. Άλλωστε, σίγουρα θα τους δοθούν και άλλες ευκαιρίες στη ζωή τους.

Ο επιτυχών μαθητής Βασίλης Παπαχατζής

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Αιμονιώτου Άννα του Απόστ., Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Θεσ/νίκης

Αντωνίου Αντώνιος του Κωνσταντίνου, Ηλεκτρονικής ΤΕΙ Θεσ/νίκης Βασίλος Ιωάννης του Ηλία, Αστυφυλάκων

Γανωτή Δημήτρα του Κωνσταντίνου, Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πειραιά

Γαυρινιώτη Γεωργία του Κωνσταντίνου, Εμπορ. και Ποιοτ. Ελέγχου Αγροτ. Προϊόντων ΤΕΙ Δυτ. Μακεδ. Φλώρινα

Δημητρίου Θωμάς του Ευάγγελου, Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλ/ργών ΕΜΠ

Διαμαντίνιας Νικόλαος του Πασχάλη, Αγροτικής Ανάπτυξης Θράκης (Ορεστιάδα)

Δροσοπούλου Ευδοκία του Ελευθ., Φιλ/φίας Παιδ/γικής και Ψυχολογίας Ιωαννίνων

Εγκολφινός Απόστολος του Εμμανουήλ, Γεωπληροφορικής και Τοπογραφίας ΤΕΙ Σερρών

Καμπούρης Χρήστος του Μιχαήλ, Τεχνολογιών Αντιρρύπανσης ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας (Κοζάνη)

Καραγατολής Παναγιώτης του Προκ., Διεθνών Οικον. Σχες. και Ανάπτυξης Θράκης (Κομοτηνή)

Καρατζογλου Αναστασία του Δημ., Φιλ/φικών και Κοινων. Σπουδ. Κρήτης (Ρέθυμνο)

Κατσαμπέκη Κλεοπάτρα - Μαρί του Νικ., Αυτοματισμού ΤΕΙ Θεσ/νίκης

Κίσσας Φώτιος του Χρήστου, Φιλ/φίας - Παιδ/κής και Ψυχ/γίας Αθήνας

Κολώνης Γεώργιος του Κωνσταντίνου, Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΡΤΑΣ)

Κούνης Κυριάκος του Βλάσιου, Ιπταμένων Ραδιοημιτών Σ.Ι.Ρ.

Κουτσικουρης Κωνσταντίνος του Θωμά, Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Παντείου

Κουτσούνη Αναστασία του Νικολ., εγγονή Ιωανν. Πανάγου, Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών Ιωαννίνων

Κραβαρίτης Γεώργιος του Δημ., Μηχανολογίας ΤΕΙ Λάρισας

Κυρμά Γεωργία του Χαρ., Γεωργ. Μηχαν. Αρδεύσεων ΤΕΙ Λάρισας Κωνσταντίνου Φωτεινή του Παναγ., Μονίμων Υπαξιωματικών Ναυτικού Σ.Μ.Υ.Ν.

Κωστούλας Νικόλαος του Χρήστου, Μονίμων Υπαξιωματικών Στρατού (Σ.Μ.Υ.) - ΟΠΛΑ

Λάμπας Δημήτριος του Χαράλ., Επιχειρηματικού Σχεδιασμού και Πληροφοριακών Συστημάτων ΤΕΙ Πάτρας

Λιάρου Αικατερίνη του Δημ., Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας Καστοριά

Λύτρα Ευαγγελία του Χρήστου, Διοίκησης Επιχειρήσεων ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας (Κοζάνη)

Μακρυγιάννη Ειρήνη του Ευάγγελου, Γεωτεχνολογίας και Περιβάλλοντος ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας - Κοζάνη

Μύθης Νικόλαος του Κωνσταντίνου, Αυτοματισμού ΤΕΙ Χαλκίδας Παπαναστασίου Χρήστος του Γρηγορίου Εμπορ. και Ποιότ.

Ελέγχου Αγροτ. Προϊόντων ΤΕΙ Φλώρινας

Παπατζέλου Μαρία του Αντων., Θεολογία Θεσ/νίκης

Παπαχατζής Βασίλειος του Αριστ., Μονίμων Υπαξιωματικών Στρατού (Σ.Μ.Υ.) - Σώματα

Παρδάλη Νίκη του Άγγελου, Κοινωνικής Διοίκησης Θράκης (Κομοτηνή)

Παυλόπουλος Αθανάσιος του Γεωργίου, Οικονομικών Επιστημών Θεσσαλίας (Βόλος)

Πολυβρόχου Δημήτρα του Απόστ., Ευελπίδων (ΣΣΕ) - ΟΠΛΑ

Ράπτη Ιωάννα του Βασ., Δημοσιογραφίας και Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας Θεσ/νίκης

Σιδέρης Ιωάννης, του Βασιλείου Μονίμων Υπαξιωματικών Ναυτικού Σ.Μ.Υ.Ν.

Σκρέτα Κρίκου Δανάη του Ευστ., Νομικής Θράκης (Κομοτηνή)

Στάϊκου Μαρία - Χρυσούλα του

Ιωάν., Ιστορίας και Αρχαιολογίας Ιωαννίνων

Σωτηρόπουλος Γεώργιος του

Χρήστου, Τεχνολογίας Τροφίμων ΤΕΙ Αθήνας

Τιμπλαλέξης Αθανάσιος του Γεωργίου, Αστυφυλάκων

Τσακόγιας Κωνσταντίνος του Σταύρου, Ηλεκτρονικής ΤΕΙ Θεσ/νίκης

Φλαμουρίδου Γαβριέλα Σίρμα του Κυριάκου, Εφαρμ. Πληροφορικής στη Διοίκηση και στην Οικονομία ΤΕΙ Μεσολογγίου

Βούζας Θωμάς του Βασίλ., Τεχνολογίας Ιατρικών Οργάνων ΤΕΙ Αθήνας

Γκέκα Ευσταθία του Γεωργ. Στατιστικής και Ασφαλιστικής

Επιστήμης Πειραιά.

Θεοδωροπούλου Ευαγγελία του Δημ., Ευελπίδων (ΣΣΕ) - ΟΠΛΑ

Κλεφτάκης Σπυρίδων του Κωνσταντίνου, Πληροφορικής Πειραιά

Σιώμου Παρασκευή του Γ., Φυσικοθεραπείας ΤΕΙ Θεσ/νίκης

ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΒΟΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

Δια του παρόντος μας εγγράφου σας εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια, για το σχόλιό σας το οποίον δημοσιεύσατε στο φύλλο της εφημερίδας σας μηνών Απριλίου - Ιουνίου και αναφερόταν στην ξενόγλωσση ονομασία Laodamia, με την οποία ονόμασε το ξενοδοχείο του επιχειρηματίας της Αγχιάλου.

Κατ' αρχάς η Λαοδάμεια, ήταν κόρη του βασιλέως της Ιωλκού Ακάστου. Δηλαδή ήταν Ελληνίδα και, κατά κάποιον τρόπο, συμπατριώτισσά μας. Ως εκ τούτου δεν υπήρχε κανένας λόγος η βασιλοπούλα αυτή να χάσει τα ελληνικά της γνωρίσματα. Τα πρόσωπα της μυθολογίας μας, της ιστορίας μας με όλη μας την παράδοση είναι διαχρονικά στοιχεία του εθνικού μας πολιτισμού και πρέπει να τα διαφυλάττουμε ως κόρη οφθαλμού και όχι να τ' αφήνουμε απροσπάτευτα στην δίνη κάθε κοινωνικού συρμού. Επομένως ήταν αναγκαίο να ονομασθή το ξενοδοχείο «Λαοδάμεια», για να τιμηθή έτσι και η γλώσσα μας, που είναι η δόξα και το καύχημα του πολιτισμού μας και πολιτισμού όλου του κόσμου.

Όμως παραβίασε τον νόμο «περί ξενικών επιγραφών» και ο Δήμος Αγχιάλου, ο οποίος ενέκρινε το ξενοδοχείο να λάβη αυτή την ονομασία. Εφ' όσον δε παρατηρήθηκε η συγκεκριμένη παράβασις θα πρέπει η Αστυνομική Αρχή του τόπου να έχει μηνύσει τον ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου, ακριβώς διότι το ξενοδοχείο δεν φέρει ελληνική ονομασία.

Ο Γλωσσικός Όμιλος Βόλου έχει κάνει άοκνες προσπάθειες για την καταπολέμηση φαινομένων ξενομανίας, τα οποία θίγουν την εθνική μας αξιοπρέπεια και αποτελούν ύβριν για τον πολιτισμό μας. Την ίδια δραστηριότητα θα επιδείξει και στο μέλλον, αλλά θα πρέπει όλοι οι Έλληνες πολίτες να δείχνουν παρόμοια ευαισθησία για τα θέματα του εθνικού μας πολιτισμού.

Ο Πρόεδρος του Γλωσσικού Ομίλου ΚΩΝ. ΒΡΑΧΝΙΑΣ

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ 3 ΜΑΘΗΤΩΝ

Αξιολογότατη κρίθηκε η παρουσία δύο μαθητών του Λυκείου Ν. Αγχιάλου στο φετινό Πανελλήνιο Μουσικό Διαγωνισμό, σε επίπεδο μαθητών βέβαια. Συγκεκριμένα ο Κουτσικουρης Κων/νος απέσπασε το 2ο βραβείο στην κατηγορία «έντεχνο τραγούδι» και τιμήθηκε με έπαινο στην «κλασική κιθάρα». Με έπαινο επιβραβεύτηκε και η Καπνιά Ελένη στην ίδια κατηγορία (έντεχνο τραγούδι). Επι-

πρόσθετα, η Άννα Καπνιά εξελέγη, πράγμα που μαρτυρεί αξιέπαινες ικανότητες, μεταξύ των μαθητών που θα στελεχώσουν τη «Βουλή των Εφήβων».

(Να υπενθυμίσουμε, τιμής ένεκεν, πως πέρυσι ο προαναφερθείς Κουτσικουρης Κων/νος είχε εκλεγεί στην «Ευρωβουλή των Εφήβων», μια εξαιρετικά δύσκολη εκλογή).

Ιάσωνας Σακκομήτρος

Λίγια λόγια για το χορωδιακό συγκρότημα

Παλ. Αγχιάλου

Ήτανε μιά όμορφη και χαρούμενη παρουσία αυτή η χορωδιακή ομάδα της Παλ. Αγχιάλου, που, με πρόσκληση του Δημάρχου Ν. Αγχιάλου, φιλοξενήθηκε για 4 - 5 μέρες στη Ν. Αγχιάλο και πρόσφερε χαρά και συγκίνηση.

Ρεπερτόριο πλούσιο, θα λέγαμε, με πολλά Ελληνικά τραγούδια. Βουλγαρικά και ωραίους εκκλησιαστικούς ύμνους στην εκκλησία του Άη - Γιώργη, όπου πρωτοεμφανίστηκαν την ημέρα της Παναγίας, και την Κυριακή, αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία, έψαλαν ύμνους προς την Υπεραγία Θεοτόκο, το τροπάριο της Πεντηκοστής και άλλα δικά τους.

Το μεγάλο πανηγύρι έγινε το βράδυ του Σαββάτου στην έναρξη της γιορτής του κρασιού, όπου μετά τα τραγούδια τους, πολλά Ελληνικά και με καθαρή έκφραση, και Βουλγαρικά, ακολούθησε τρικούβερτος χορός, συμπεριλαμβανομένης και της Μπαϊντούσκας. Εκεί έγινε το σμίκιμο της Παλιάς και νέας Πατρίδας, που συνεχίστηκε έντονα με όλο το φάσμα των Ελληνικών χωρών μέχρι τις 2 και μετά τα μεσάνυχτα.

Και τώρα το ερώτημα: δε θα ταίριαζε όμορφα αυτός ο μόνος παραδοσιακός χορός - η Μπαϊντούσκα - που τον μάθαμε από τους προγόνους μας, να καθιερωθεί σαν έναρξη του χορού σ' αυτές τις χαρούμενες μέρες της γιορτής του κρασιού, έτσι για λίγο χρώμα παραδοσιακό. Κι ακόμα εκείνο το χαριτωμένο κι ευτράπελο τοπικό τραγουδάκι το... «Κρασί Α-χελινό» δε θα έδινε, ζωντάνια και κέφι αν η χορωδία του τόπου μας, ξεκίνηγε ή τελείωνε μ' αυτό, έστω με 2 - 3 στροφές, ή και η ορχήστρα - ακόμη που θα τη σεγόνταρε, νομίζω, και το ακροατήριο, που πολλοί το ξέρουνε. Κέφι δε θέλουμε;

Αυτές οι σκέψεις μου ξεπετάχθηκαν εκείνη την όντως ωραία βραδιά, και χάρηκα που βρέθηκα, εφέτος παρούσα.

Επίσης ήταν ωραίες, θα πω θαυμάσιες, οι ώρες που συντροφιά με τ' αδέλφια της Παλ. Πατρίδας, τη χορωδία, βρεθήκαμε στο Πήλιο, το βράδυ της Παναγίας στη Μακρυνίτσας και την Κυριακή βράδυ στην Πορταριά, κατόπιν προσκλήσεως των Δημάρχων κ. Τσοούκα, Μακρυνίτσας και Β. Κο-

ντορίζου Πορταριάς. Η παρουσία των κυριών με τα ποικίλα τραγούδια τους και τις ωραίες συντονισμένες φωνές, ζωντάνεψε τις πιατείες των δύο πόλεων και οι κύριοι Δήμαρχοι, ενθουσιασμένοι, ανταποκρίθηκαν μ' εγκάρδια περιποίηση, δεξιώσεις και αναμνηστικά δωράκια. Η ομάδα της χορωδίας που τη συνόδευε ο Αντιδήμαρχος της Ρομοτιε αριθμούσε 17 εν όλω κυρίες με διευθύντρια την κ. Αγγέλα Δράγνιεβα, συγγενή του Δημάρχου μας.

Έτσι, εν ολίγοις, πέρασαν αυτές οι τόσο ευχάριστες ημέρες και την Δευτέρα πρωί, 19 Αυγούστου, ενθουσιασμένες και χαρούμενες ξεκίνησαν, με το Πουλμανάκι τους, για την επιστροφή.

Τώρα να μην πούμε κι ένα ΜΠΡΑΒΟ στον κ. Δράγνε, και όλο το Δημοτ. Συμβούλιο βέβαια, γι' αυτές τις ζωνταντές πρωτοβουλίες τους, που δίνουν ζωή και αίγλη στις ανθρώπινες σχέσεις, προάγουν τις φιλίες, συνεργασίες κι' αισθήματα; Καλά δείγματα όλα Ειρήνης και Πολιτισμού για τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Ευχόμαστε πάντα άξιοι για τέτοια και για ό,τι καλύτερο.

Ε. Αργυροπούλου

Από τον Κατελή Βίγκλα

επιζησει. Ακόμη όμως και όταν έγινε καλά θυμόταν την προστατευτική παρουσία του αγίου δίπλα του. Υποσχέθηκε λοιπόν ότι θα λάτρευε πάντα αυτόν τον άγιο στο όνομα του οποίου υπήρχε χτισμένη βασιλική στην γενέτειρά του και ότι θα ζητούσε την μεσσιεία του ανάμεσα σε αυτόν και στις αόρατες δυνάμεις.

Το 363 μ.χ. ήταν ήδη γέρος όταν ο Εφραίμ ο Σύρος αντίκρυσε την σωρό του Ιουλιανού του Παραβάτη και θεώρησε ως Θεοδικία τον θάνατό του. Σε αυτήν την προχωρημένη ηλικία αποφάσισε να επιστρέψει στην γενέτειρά του. Εκεί είδε τον παγανιστικό ναό της Δημήτρης και γκρεμίζεται και να καίγεται από τον φανατισμένο όχλο. Τα συντρίμμια του χρησίμευσαν αργότερα για το χτίσιμο νέων βασιλικών.

Ο Φίλιππος πραγματοποίησε το τάμα του να λατρεύει και να προσκυνά πάντα τον άγιο προστάτη του και όταν κατάλαβε ότι πλησίαζε ο θάνατός του, ζήτησε από τους συμπολίτες του να τονθάψουν στο κοιμητήριο του ναού του Αγ. Δημητρίου. Συχνά είχε κοιμηθεί μέσα στον ναό και προσπάθησε να ιδεί τον άγιο όπως ήταν τότε που τον βοήθησε να σωθεί σε εκείνη την μάχη με τους Πέρσες. Δεν τα κατάφερε όμως. Η εγκοίμηση μέσα στον ναό υποτίθεται ότι θα τον έκανε να ιδεί κάποτε σημαδιακό όνειρο, ίσως και τον ίδιο τον άγιο. Δεν τον είδε όμως ποτέ άλλοτε όσο ζούσε. Μόνο λίγα λεπτά πριν πεθάνει ανασηκώθηκε στο κρεβάτι του προσπαθώντας να αδράξει κάτι στον αέρα και η γριά που τον παράστεκε τον άκουσε να λέει: «Να κοιτάξε το άγιος ήρθε ξανά. Να ολόλαμπρος μες στην πανοπλία του. Ιδού το φωτισσέφανο του, που μοιάζει τόσο με αυτό γύρω από τον Εφραίμ κάποτε στην Συρία...». Στο επίγραμμα που οι συμπολίτες του αφιέρωσαν πάνω από το μνήμα του πολεμιστή - ασκητή ήταν: «Το ελαφρό αεράκι μοσοχολά θεία ευωδία, εδώ που κάτω από τα δέντρα είναι θαμμένος ο πολεμιστής Φίλιππος. Πολέμησε στο όνομα του σταυρού και για την δόξα των Ρωμαίων».

ΑΧ! ΜΑΝΩΛΙΑ

Αυτή η πονεμένη ιστορία έχει πρωταγωνιστή τον μπαρμπα - Νίκο τον Κοντό (τον αλμπάντη) όπως ήτανε πασίγνωστος στους Νεοαγχιαλίτες στα χρόνια από 1920 μέχρι 1960 περίπου, τότε που οι άνθρωποι στη Ν. Αγχιάλο ασχολούνταν αποκλειστικά με τη γεωργία και την κτηνοτροφία, δεν είχαν εμφανιστεί τα τρακτέρ και ο κάθε γεωργός είχε στο σπίτι του κάρο, άλογο ή άλογα και κανένα γαϊδούρι.

Ο Μπαρμπα - Νίκος καταγόταν από το Αξάρ της Μικράς Ασίας και μιλούσε με μια χαρακτηριστική προφορά, άλλαζε τις λέξεις και πολλές τις πρόφερε κάπως παραφθαρμένες π.χ. το όνομα Μανώλης το πρόσφερε Μανώλια. Αυτό έγινε και η αιτία να έρθει στη μνήμη μου του συμπατριώτης μας Γ. Ζαράρη να γράψει το παρακάτω περιστατικό αναμνηστικό ξέσπασμα.

«Αχ! Μανώλια... Πονεμένη επίκληση, που την κατάπιε η γή, φύτρωσε και ξανακούστηκε!

Περιμένοντας, μέσα στο αυτοκινητό μου, να έρθει από την αεροπορική βάση της Αγχιάλου ο νοικάρης τους σπιτιού μου, που το έκτισα δίπλα στο πατρογονικό, άκουσα μια παιδική κοριτσίστικη φωνή να ρωτά την μητέρα της περνώντας από το δρόμο!

— Αχ! τι ωραία δέντρα μαμά! Πώς τα λένε;

— Αχ! μανώλια... Τί ωραίο δένδρο! Τα άλλα;

— Δεν ξέρω παιδί μου.

Είχε δίκαιο η μητέρα. Ήταν σπάνια και άγνωστα δέντρα: αροκάρια, γιούγκα και μιμόζα.

Η μάνα με την κόρη της απομακρύνθηκαν, αλλά η θαυμαστική επίκληση: Αχ! Μανώλια... αντιλαλούσε στ' αυτιά μου συνεχώς και ξαφνικά ένα αιθέριο σύννεφο αιωρούμενο, σαν αυτό που βλέπουμε στα κινηματογραφικά έργα, με συνεπήρε, γύρισε το τραίνο του χρόνου 60 χρόνια πίσω όπως τότε που μας πήγαινε νύχτα στην Καλαμάτα ένα τσούρμο Ελληνόπουλα για στρατιώτες και μια ιαχή χαράς ξεπήδησε απ' όλα τα βαγόνια: Μετάνιωσαν και μας γυρίζουν πίσω. Όμως τί απογοήτευση! το τραίνο το πρωϊ βρέθηκε στην Καλαμάτα! Ήταν η θεόρατη χαράδρα στο αχλαδοχώρι, μέσα στην οποία έχωνε τη μούρη του το τραίνο και μετά συνέχιζε το ταξίδι του με την όπισθεν, και νάμαι 20 μέτρα μπροστά στο αυτοκίνητο, πιτσιρικάς 12 χρόνων, στο υπαίθριο μαγαζί του μαστρο- Νίκου του πεταλωτή, που το είχε στήσει καταμεστής του δρόμου στη σκιά της τεράστιας μουριάς. Και ποιός Αγχιαλίτης αγρότης δεν πέρασε από το εργαστή-

ρι του μαστρο - Νίκου; Έφερναν τα ζώα τους, καλημέριζαν τον δεξιότηχνη πεταλωτή και του' λεγαν αστειευόμενοι: Άϊντε να μας φορέσεις καινούργια παπούτσια.. Ήταν ο τσαγκάρης των ζώων. Στην όλη διαδικασία του πεταλώματος θαύμαζε κανείς την δεξιοτεχνία, με την οποία χειριζόταν το καλιγοσφύρι. Τα καρφιά καρφώνονταν σβέλτα και αλάνθαστα στις οπλές των ζώων, σπηρίζοντας τα πέταλα. Σπάνια να αντιδράσει ζώο, για να υπενθυμίσει στο μαστρο - Νίκο λανθασμένη διαδρομή του καρφιού! Πάντα είχε δουλειά ο μπάρμπα - Νίκος.

Και όταν κάποτε δεν είχε δεμένο στην κρικέλλα της μουριάς ζώο για πετάλωμα, έδενε το δικό του το γαϊδάρο. Επιθεωρούσε τα παπούτσια του και πριν καλά λιώσουν του έβαζε καινούργια. Αυτό βοηθούσε πολύ το γιό του το Μανώλη να καταφέρνει αξιοθαύμαστα ακροβατικά νούμερα με το γαϊδάρό του. Όρθιος επάνω στο σαμάρι, κρατώντας τα ηνία, κάπαζε την ανηφόρα και έπαιρνε τη στροφή χωρίς την παραμικρή ελάττωση της ταχύτητας!!!

Ο Μανώλης όμως χάθηκε νέος και η χαροκαμμένη μάνα - η κυρα - Κοκκώνη - μέσα στην οδύνη της έλεγε και ξανάλεγε: Μου το μάτιασαν το παλληκάρι μου... Ο μπαρμπα - Νίκος κάθε βράδυ - προσπαθούσε να πνίξει τον πόνο του μέσα στο κρασί του καπηλειού. Γυρίζοντας αργά στο σπίτι και ανηφορίζοντας το δρόμο, κοντηλούσε και έβγαζε κραυγή πόνου: ΑΑΑΑΧ! Μανώλια! Και αυτή η κραυγή άρχιζε από τη στροφή στο φούρνο του μπαρμπα - Θέμου. Αυτό το Αχ, όπως έβγαине αργά - αργά μέσα απ' τα βάθη της πονεμένης του ψυχής, σου σπάραζε την καρδιά. Το είχα συνηθίσει αυτό το μοιρολόγι και δεν κοιμόμουν αν δεν το άκουγα. Όταν όμως ο δύσμοιρος μπαρμπα - Νίκος έπαιρνε τη στροφή, χαμήλωνε την κραυγή του και σε λίγο το «Αχ Μανώλια» το κατάπινε η γή... Δεν ήθελε να τον ακούσουν στο σπίτι, για να μην αναμοχλεύσει τον πόνο τους. Ήταν τόσο διακριτικός ο μπαρμπα - Νίκος!! Και εγώ ο αδιάκριτος και τρομερά απρονόητος!!, στο ίδιο μέρος που η γή κατάπιε την κραυγή του, φύτεψα τη μανώλια... Και τώρα που τη βλέπω μέσα από το μπαμπρίζ του αυτοκινήτου μου, πίστεψα ακράδαντα πως δε φύτεψα δέντρο αλλά την ίδια την κραυγή του μπαρμπα - Νίκου, που φύτρωσε και ξανακούστηκε πάλι μετά από εξήντα χρόνια. Και ίσως, κάπου - κάπου, να επαναλαμβάνεται από περαστικές συντροφιές ανθρώπων...»

Γ. Ζαράρης

Οι δύο στρατοί στάθηκαν αντιμέτωποι. Ο αύγουστος Κωνσταντίνος, ακήνητος και περήφανος πάνω στο αλόγό του φορώντας την απαστράπτουσα ρωμαϊκή πανοπλία, έμοιζε σαν αρχαιοελληνικό άγαλμα, αλλά και σαν χρυσοκίτρινη τίγρη, που ετοιμαζόταν να ορμήσει στο θήραμά του. Από την άλλη πλευρά οι ρωμαϊκές λεγεώνες παρατάσσονταν υπό την ηγεσία του αύγουστου Λικίνιου. Ο Κωνσταντίνος επιτέθηκε πρώτος· ήταν 18 Σεπτεμβρίου του 324 μ.χ. Η σύγκρουση ήταν δριμύτατη. Ο Λικίνιος ηττήθηκε και διέφυγε στη Νικομήδεια, από όπου παραδόθηκε στον Κωνσταντίνο. Αυτός έδωσε τελικά την έγκριση για τον απαγχονισμό του Λικίνιου ένα χρόνο μετά.

Αφού ο Κωνσταντίνος εδραίωσε την εξουσία της χριστιανικής εκκλησίας, το 325 μ.χ. συγκαλεί την σύνοδο της Νίκαιας και για πρώτη φορά, ως μοναδικός αυτοκράτορας του Ρωμαϊκού κράτους, παρακάθεται και γίνεται ομοτράπεζος με τους χριστιανούς επισκόπους.

Ο Φίλιππος, ένας έλληνας Θεσσαλός από τις Φθιώτιδες Θήβες, συμμετείχε ως στρατιώτης στη μάχη που έδωσε ο Κωνσταντίνος. Ήταν στην παράταξη του χριστιανού αυτοκράτορα και θυμάται εκείνο το βράδυ που ο Κωνσταντίνος είδε υπερφυσικά σημεία στον ουρανό. Τότε αυτός και όλοι σχεδόν οι στρατιώτες πίστεψαν στην μελλοντική κατίσχυση του ηγέτη τους. Θυμάται που λίγο αργότερα βαπτίστηκε χριστιανός μαζί με πολλούς άλλους. Αφού πέρασαν αρκετά χρόνια και έκανε κάποιο κομπόδεμα από δηνάρια, χρυσά και χάλκινα, επέστρεψε στην γενέτειρά του για να ιδεί τις πρώτες βασιλικές να υψώνονται. Η δΐψα για περιπέτειες όμως τον ώθησε σε νέα ταξίδια. Αυτή τη φορά πήγε προσκυνητής στους Άγιους Τόπους για να ιδεί την βασιλική της Γεννήσεως που ίδρυσε ο αυτοκράτορας και η μητέρα του Ελένη. Εκεί ήρθε στα χέρια με μία παρέα οπαδών του Αρείου και αφού πρώτα λογομάχησαν τσακώθηκαν σκληρά. Ο Άγιος Δημήτριος όμως που επικαλέ-

στηκε ο Φίλιππος πρέπει να επενέβη και έτσι δεν βγήκαν μαχαίρια. Κατόπιν αποφάσισε να ασκητέψει και ταξίδεψε ως την Συρία που θεώρησε ιδανικό τόπο, αγιασμένο από τα τόσα ασκηταριά. Εκεί γνώρισε κάποτε τον Εφραίμ τον Σύρο. Ήταν παρέα με άλλους δύο αναχωρητές όταν τον συνάντησαν. Οι δύο άλλοι συζητούσαν μαζί του διαμέσου ενός διερμηνέα που είχε ο Εφραίμ και μετέφραζε από τα ελληνικά στα συριακά. Τον ρωτούσαν για την Αγία Τριάδα και ανέπτυξαν Χριστολογικά ζητήματα. Αυτός ο Φίλιππος από τις Φθιώτιδες Θήβες έμενε βουβός και κοιτούσε άναυδος τον άγιο. Έβλεπε κάτι που οι άλλοι δεν είχαν δει. Μία αύρα και ένα φωτισσέφανο. Αυτό τον έκανε να σωπάσει και να θαυμάσει το μεγαλείο και την ομορφιά της αγιότητάς του. Αργότερα ξαναπήρε τα όπλα και πολέμησε μαζί με τον Κωνσταντίο εναντίον του Πέρση ηγεμόνα Σαπώρη που πολίόρηκε την Αντιόχεια και την Νίσιβη. Πήρε επίσης μέρος και στους εμφύλιους που ξέσπασαν, στο πλευρό του Κωνσταντίου και κατά του σφετεριστή Μαγνέντιου. Ο Φίλιππος καθώς ήταν παλαίμαχος, έγινε σύντομα εκπαιδευτής των στρατιωτών που αποτελούσαν τις ρωμαϊκές λεγεώνες. Έπαιρνε τώρα μεγαλύτερο μισθό και ένα μέρος του μισθού του σε είδος. Το ότι δεν σκοτώθηκε στην μάχη, παρόλο που τόσες πολλές φορές κινδύνεψε, πίστευε ότι το όφειλε στον άγιο Δημήτριο. Διότι κάποτε καθώς πολεμούσε, καρφώθηκε στον ώμο του ένα περσικό βέλος. Έπεσε κάτω πονώντας φοβερά. Τότε μέσα στον οδυρμό της μάχης και τις κλαγγές των όπλων τον είδε... Είδε τον άγιο Δημήτριο να πολεμά δύο βήματα πιο πέρα και να του σώζει την ζωή. Στην μάχη αυτή νίκησε η παράταξή του και οι συμπολεμιστές του τον βρήκαν έπειτα από τον τερματισμό της συμπλοκής ανάμεσα στους νεκρούς, λιπόθυμο και τραυματισμένο. Δίπλα του είχαν πέσει πολλοί Πέρσες. Ο Φίλιππος μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο και αφού του έβγαλαν το βέλος και καθάρισαν την πληγή, κατάφερε να

ΑΧΕΛΙΝΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

συνέχεια από σελ. 1

λίτες που είναι θαλάσσιος λαός λόγω θέσης και λόγω ιστορίας. Η ορχήστρα «Βολιώτικη Κομπανία» διασκέδασε το κοινό με ένα πλούσιο μουσικό πρόγραμμα ενώ βεγγαλικά φώτιζαν τον ουρανό και οι επισκέπτες γεύτηκαν πλήθος ψαριών και σαλατικών.

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Με την συνταξιοδότηση του Δ/ντή του «Βαρνάλειου» Δημοτ. Σχολείου κ. Στάθη Βέτσικα τα καθήκοντα διεύθυνσης του Σχολείου, σύμφωνα με σχετική πράξη του αρμόδιου Συμβουλίου Δημοτ. Εκπαίδευσης Μαγνησίας, ανατέθηκαν στην δασκάλα κ. Αμαλία Πίνα. Επίσης, σύμφωνα με την ίδια πράξη, στο «Ευγένειο» Δημοτ. Σχολείο διευθυντής παραμένει ο κ. Χρίστος Σακκομήτρος.

Δίνουμε και στους δύο διευθυντές συγχαρητήρια, και τους ευχόμαστε κουράγιο και επιτυχία στο έργο τους.

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Μεγάλη έκπληξη και άριστη εντύπωση προξένησε η δεξίωση της κ. Ευανθίας Θεοχαράκη στη γνωστή καφετέρια της παραλίας «ΡΟΔΟΝ», προς τιμήν της χορωδίας του Δημάρχου και των δημοτ. συμβούλων της αδελφής πόλης Πομόριε που επισκεύτηκαν τη Νέα Αγχιάλο με την ευκαιρία της Γιορτής του Κρασιού.

Στη δεξίωση αυτή παραβρέθηκε ο Δήμαρχος και πολλοί σύμβουλοι του Δήμου μας και αρκετοί άλλοι Αγχιαλίτες προσκεκλημένοι.

Μέσα σε μια φιλική, οικογενειακή θα μπορούσαμε να πούμε ατμόσφαιρα, με παράθεση, καφέ, αναψυκτικών και γλυκισμάτων, περάσαμε ένα όμορφο πρωινό με ψιλοκουβέντα, αδελφωμένοι Παλαιοαγχιαλίτες και Νεοαγχιαλίτες.

Αξίζουν συγχαρητήρια στην κ. Ευαν. Θεοχαράκη που είχε την έμπνευση και πραγματοποίησε αυτή την ωραία εκδήλωση.

ΤΑ ΓΕΡΟΝΤΑΚΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Όποιος περνάει μέσα από την πλατεία (μόνο για πλατεία δε μοιάζει) να πάει από την αγορά προς την εκκλησία συναντά αρκετούς ηλικιωμένους να κάθονται στα παγκάκια ή στα πεζούλια και να κουβεντιάζουν ήσυχα και νοσταλγικά. Τους πλησιάσαμε, κουβεντιάσαμε φιλικά μαζί τους και τους ρωτήσαμε τι ανάγκες έχουν και τι θέλουν να κάνει γι' αυτούς ο Δήμος. Να τι μας απάντησαν:

1) Θέλουμε, ένα ΚΑΠΗ, οργανωμένο, όπως έχουν τόσες πόλεις και χωριά, να μαζευόμαστε, να κουβεντιάζουμε, να πίνουμε τον καφέ μας, να έχουμε νοσοκόμα, φυσικοθεραπευτή, να κάνουμε εκδρομές. Ο Δήμαρχος πολλές φορές μας το υποσχέθηκε αλλά μέχρι τώρα, όπως βλέπετε, δεν έγινε τίποτα και ο χειμώνας με τα κρύα και τις βροχές έρχεται.

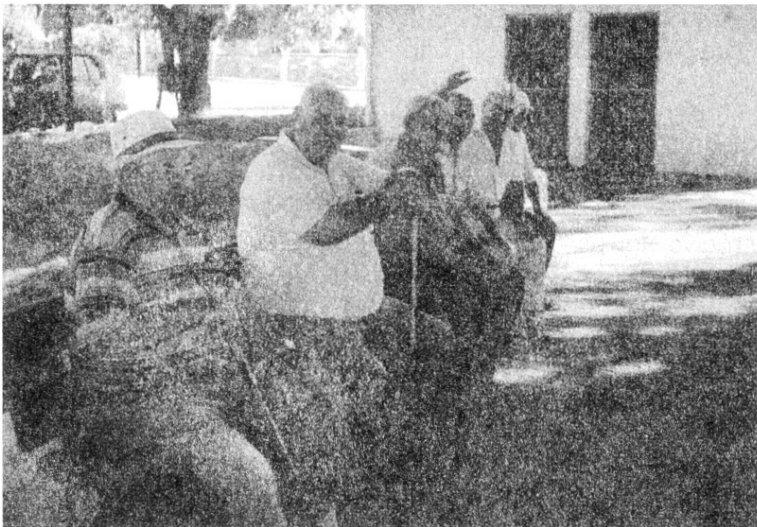
2) Θέλουμε να ανοίξουν οι δημοτικές τουαλέτες που είναι εδώ δίπλα κλειδωμένες (αλήθεια τι τις κρατούν, γιατί δεν τις γκρεμίζουν;) και αναγκάζομαστε να χρησιμοποιούμε τους τοίχους πίσω. Που πίσω, μπροστά την εκκλησία! Και καλά το ψιλό μας, για το πιο σπουδαιότερο, πρέπει να τρέχουμε στους θάμνους του οινοποιείου και καμιά φορά δεν προλαβαίναμε! Τα πόδια δε μας βοηθούν να ενεργήσουμε γρήγορα!

Αναρωτιόμαστε! Τι ζητάνε τα συμπαθέστατα γεροντάκια; Ζητάνε πολλά; Όχι, το στοιχειώδες χρέος της πολιτείας προς τα «τιμημένα γηρατειά».

Τους προτείνουμε: Πάμε τώρα στο Δήμαρχο να του πούμε τα αιτήματά σας; «Πάμε» ήταν η ομόφωνη απάντηση.

Παρ' όλη τη βραδύτητα και τη δυσκολία στο βάδισμα μερικών, φτάσαμε στο Δημαρχείο, είπαν τα αιτήματά τους και να η απάντηση του κ. Δημάρχου:

Το ΚΑΠΗ (ΚΗΦΗ λέγεται τώρα: Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων) έχει δρομολογηθεί. Χτυπήσατε ανοιχτή πόρτα. Επειδή ο Δήμος δεν έχει οικόπεδο στο κέντρο της πόλης για να χτίσει δικό του οίκημα, ούτε υπάρχει κατάλληλο διαθέσιμο οίκημα στο κέντρο, βρήκε ο Δήμος ένα караγιαπί στο οικόπεδο του σπιτιού του Βασ. Αλεξανδρή στο Βάλτο, το νοίκιασε και γύρω στο Σεπτέμβριο - Οκτώβριο θα είναι έτοιμο να λειτουργήσει. Είναι κάπως μακριά από το κέντρο της πόλης, όμως είναι λύση ανάγκης. Για τις τουαλέτες, μας είπε, ότι είναι δίκαιο το αίτημα και έπρεπε να είναι ανοιχτές. Όμως αντιμετωπίζει πρόβλημα καθαριότητας. Πάντως υποσχέθηκε ότι οι τουαλέτες θα ανοίξουν, οπωσδήποτε, μετά τη γιορτή του κρασιού. (άνοιξαν;) Είδωμεν!

Τα γεροντάκια της πλατείας Ν. Αγχιάλου

ΟΔΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Αείμνηστος Αναγνώστης Παρασκευόπουλος ο γιατρός της προσφυγιάς

Ο γιατρός που δέθηκε με τους Αγχιαλίτες και τη Νέα Αγχιάλο στα δύσκολα χρόνια από την αρχή της ίδρυσης της πόλης μας, τότε που θέριζε το θανατικό και η Ελonoσία, είναι ο γενναίος αγωνιστής, σε ειρηνικές και πολεμικές περιόδους, αείμνηστος Αναγνώστης Παρασκευόπουλος.

Ο γιατρός της προσφυγιάς, όπως τον ονομάζει ο Γ. Διονυσίου σε ένα δημοσίευσμά του στην Εφημερίδα Βόλου ΘΕΣΣΑΛΙΑ (9.12.2001), αν και δεν καταγόταν από την Αγχιάλο, αμέσως μόλις έμαθε τα δεινοπαθήματα των προσφύγων Αγχιαλιτών και το θανατικό α-

πό την ελonoσία και του ζητήθηκε να γίνει γιατρός τους, έτρεξε πρόθυμα κοντά τους και δέχτηκε να μοιραστεί μαζί τους τις λύπες και τις χαρές της ζωής. Έτσι συνέβαλε αποφασιστικά στο στέργισμα και στην ανάπτυξη αυτή της πολύπαθης πόλης. Έμεινε μαζί τους ως το τέλος και υπέστει και αυτός τα ίδια δεινά, αφού πρόσφερε στο Μολύχ της ελonoσίας ένα από τα τρία παιδιά του. Δίκαια, λοιπόν το Δημοτικό Συμβούλιο πήρε ομόφωνη απόφαση να ονομάσει έναν κεντρικό δρόμο της Ν. Αγχιάλου και συγκεκριμένα το δρόμο που περνούσε από το σπίτι του σε οδό Αναγνώστη Παρασκευόπουλου. Είναι η οδός που ξεκινάει από την κεντρική πλατεία της πόλης, προχωρεί στην ανηφόρα, περνάει από τα Δημοτικά Σχολεία και τερματίζει στο λόφο της δεξαμενής. Είναι ο δρόμος που ονομαζόταν μέχρι τώρα οδός Αλεξ. Παπάγου.

Συγχαίρουμε το Δημοτ. Συμβούλιο, που πήρε μια τέτοια ομόφωνη απόφαση, που είναι μια μικρή αναγνώριση, έστω και καθυστερημένα, στο μεγάλο έργο του ανδρός.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

συνέχεια από σελ. 1

με κλιμάκιο του Δήμου, Δήμαρχος και σύμβουλοι, στα πλαίσια των επαφών των δύο αδελφοποιημένων πόλεων.

Αν κρίνει κανείς από την αθρόα προσέλευση του κόσμου, το κέφι, το γλέντι και το κρασί που καταναλώθηκε, τότε βγάζει άκοπα το συμπέρασμα ότι η Γιορτή πέτυχε.

Όμως εκτός απ' αυτά και τη διαφήμιση του Αχελινού κρασιού η Γιορτή του Κρασιού έχει και άλλους σημαντικούς στόχους που καμιά προσπάθεια και καμιά θετική ενέργεια δε γίνεται. Τόσο ο Δήμαρχος όσο και ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού «ΔΗΜΗΤΡΑ» υποσχέθηκαν φέτος, ότι η Γιορτή θα αναβαθμίζεται κάθε χρόνο και θα εμπλουτίζεται με περισσότερα πολιτιστικά στοιχεία.

Κούφια λόγια! Κάθε χρόνο μετά το τέλος της Γιορτής τα ακούμε αυτά, κάθε χρόνο η εφημερίδα μας επισημαίνει τι πρέπει και τι μπορεί να γίνει από τον πλούτο των πολιτιστικών και παραδοσιακών πραγμάτων της Νέας Αγχιάλου. Δυστυχώς κανένα πολιτιστικό στοιχείο δεν περιέχει η αξιόλογη αυτή εκδήλωση του καλοκαιριού! Πολύ φοβούμαστε ότι δεν υπάρχει βούληση για αναβάθμιση κι αυτό γιατί κάτι τέτοιο χρειάζεται συστηματική δουλειά και εκλογή των κατάλληλων φορέων και προσώπων. Χρειάζεται κόπος και οι αρμόδιοι αρκούνται στα εύκολα, της τελευταίας στιγμής, στο γόνα.

Δεν θα επεκταθούμε σε συγκεκριμένους τρόπους, το κάνουμε ήδη σε όλα τα προηγούμενα δημοσιεύματά μας για τη Γιορτή του Κρασιού. Όμως ένα λόγο μόνο θα πούμε: Αν θέλουν ειλικρινά, ο Δήμαρχος, ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού και η Συντονιστική Επιτροπή, να αναβαθμίσουν τη Γιορτή δεν έχουν παρά να μελετήσουν τον τρόπο διεξαγωγής της Γιορτής τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της και να αρχίσουν από τώρα τις αναγκαίες ενέργειες.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Για τη δράση και τα έργα του Συλλόγου Γυναικών Νέας Αγχιάλου έχουμε γράψει πολλές φορές, γιατί συχνά - πυκνά μας παρουσιάζει εκπλήξεις: Πότε με μια μορφωτική και ψυχαγωγική εκδρομή ποιότητας, πότε με το ξαναζωντάνεμα παραδοσιακών εθίμων, πότε με μια κοινωνική και αλτρουϊστική συνεισφορά. Η τελευταία έκπληξη ήταν μια φανταστική βραδιά που μας έδωσε στο κοσμικό κέντρο «ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ» στην παραλία της Νέας Αγχιάλου με συντροφιά της «Βολιώτικη Κομπανία» το Σάββατο 27 Ιουλίου. Ήταν μια εκδήλωση για να γιορτάσουμε όλοι μαζί την 20η επέτειο από την ίδρυση του Συλλόγου.

Μέσα σε μια καθαρά γιορταστική ατμόσφαιρα έγινε ένα πραγματικό γλέντι με χορό, τραγούδι και ψιλοκουβέντα. Αν και ο άστατος καιρός δεν επέτρεψε την προσέλευση του αναμενόμενου πλήθους, κυρίως γυναικών, όμως, μεταξύ των παρευρεθέντων ήταν και πολλοί συμπατριώτες που ζουν εκτός Νέας Αγχιάλου και ήταν μια ευκαιρία για ένα αντάμωμα. Η Βολιώτικη Κομπανία με γνωστές λαϊκές μουσικές επιτυχίες και η Αγχιαλίτισσα, παλιά δόξα του λαϊκού τραγουδιού καλλιτέχνιδα κα Μίτσα Αποστολοπούλου, σκόρπισαν το κέφι και στους πιο δύσκολους συνδιατημένες.

Όμως εκτός από το ψυχαγωγικό μέρος υπήρχε και το μορφωτικό: Έγινε ο εικοσάχρονος απολογισμός της πορείας του Συλλόγου, που μας εξέπληξε με τον πλούτο του κοινωνικού, πολιτιστικού, μορφωτικού και ψυχαγωγικού έργου του. Πλούσιο φωτογραφικό υλικό, κατάλληλα εκτεθειμένο εξιστορούσε οπτικά την δράση του Συλλόγου όλα αυτά τα χρόνια.

Είναι μεγάλο κεφάλαιο για τη Νέα Αγχιάλο η ύπαρξη αυτού του πολιτιστικού Συλλόγου, που θα τον ζήλευσαν πολλές μικρές πόλεις της πατρίδας μας. Όλοι μας, απλοί πολίτες, Δήμος και άλλοι κοινοτικοί φορείς πρέπει να τον προσέξουμε σαν κόρη οφθαλμού, και να τον συμπαρασταθούμε στο αξιόλογο έργο του.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ

	ευρώ	
Ντόρν Βασιλική	50	
Παρασκευόπουλος	Τάσος	
50		
Παρασκευόπουλος Ηρ.	50	
Παρασκευόπουλος Άκης	50	
Κούνε Αγιούλα	15	
Αδελφοί Φιλίππιδη	300	
Θεοχαρόπουλος	Σωτ.	

10		
Καρράς	Γεώργιος	-
Καρνομπατλόγλου από		
USA		200
Συριανού Φωφώ		30
Λάμπρου-Κακάνη Ευαγγ.		30
Φτυλιανός Ανέστης		20
Γκινίδη Αγγελική		20
Τσάκαλου - Αντωνιάδη		

Ολυμπ.	30
εις μνήμη του πατέρα της	
Θεοδοσίου Αντωνιάδη που	
σκοτώθηκε από αναρχικές ομάδες	
στ ις 11.8.1946 στα 63 του χρόνια	
τη μέρα που είχε κοινωνήσει.	
Κορολής Απόστολος	10
Σαραφάκη Βούλα	30